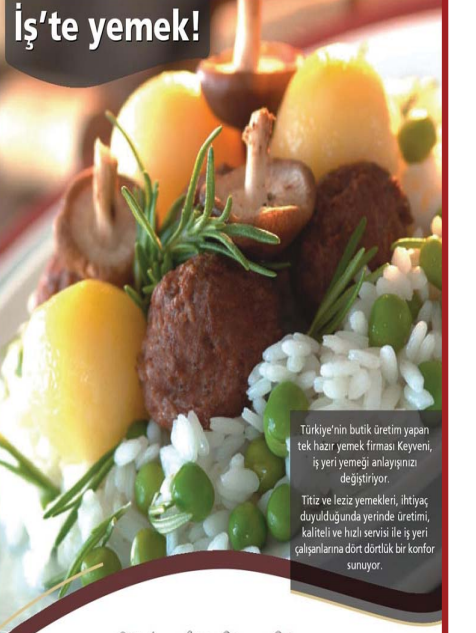

Haydar Yılmaz Çankaya'ya aday Yerel seçimler yaklaştıkça adaylar ortaya çıkıyor

Yerel yönetim seçimleri yaklaştıkça belediye başkan adayları da adaylıklarını açıklamaya başladılar. Divriğililerin yakından tanıdığı CHP eski Çankaya Belediye Başkanı Haydar Yılmaz 2009 yerel seçimlerinde CHP'den yeniden Çankaya Belediye Başkanlığına aday olduğunu açıkladı. Divriği Belediye Başkan adaylığı için ise ilk adaylığını Şahin Küçük açıkladı. Duyumlara göre Divriği Belediye Başkan adaylığı için ise şimdilik şu isimlerin adı geçiyor. Muharrem Yağbasan, Hakan Gök, Seyit Ali Aydoğmuş, Gazi Orhan Türkyılmaz, Erol Çınar, Zeynel Yayla, Kemal Şahbudak ve Müslüm Metin. Önümüzdeki günlerde bu isimlere yenileri de eklenecek.

İş'te yemek!

Türkiye'nin butik üretim yapan tek hazır yemek firması Keyveni, iş yeri yemeği anlayışınızı değiştiriyor.

Tatlı ve lezzet yemekleri, iletmiş duyulduğunda yerinde üretimi, kaliteli ve hızlı servisi ile iş yeri galanterilerine dört dörtlük bir konfor sunuyor.

Mutlaka Sahibi, Yemeğin Usta...

www.keyveni.com • +90 212 320 57 60

AVPİM PP.303

Divriği

● DIVRIĞİ: AYLIK SİYASİ GAZETE ● 1 EYLÜL 2008 ● YIL: 3 SAYI:25 ● www.divrigi.com.tr

Bakan söz verdi

Önce Ulu Cami'nin etrafındaki binalar yıkılacak. Daha sonra ise restorasyon projesi hazırlanacak. Kültür Bakanı Ertuğrul Günay Divriği için para sorunu yok dedi.

Kültür Bakanı Ertuğrul Günay Divriği tarihsel mirasının yeniden ayağa kaldırılması için Ankara'da Kültür Bakanlığı Opera binasında bir toplantı yaptı. Toplantıya Kültür Bakanı Müsteşarı İsmet Yılmaz, Sivas Valisi Veysel Dalmaz, Divriği Belediye Başkanı Mehmet Güresinli, Sivas Vakıflar Bölge Müdürü Adnan Er, Sivas Koruma Kurulu Müdürü Musa Törmük, İTÜ Öğretim Üyesi Doç. Dr. Yegan Kahya, Mimar Hasan Basri Hamulu ve Divriği Mengücek tarihini yakından tanıyan birçok bilim adamı ve bakanlık personeli katıldılar. Kültür Bakanı Ertuğrul Günay Maliye

Bakanlığından alacakları ek bir bütçeyle Divriği'nin tarihsel mirasını turizme açmak için ellerinden gelen herşeyi yapacaklarını söyledi. Günay Divriği için hiç bir para sorununuz yok 50 trilyona kadar bütçemiz var dedi. İlk iş olarak Ulu Cami ve Darüşifâ'nın etrafındaki binalar istimlak edilerek yeşil alana haline getirilecek. Daha sonra da Ulu Cami'nin kurtarılması için bir restorasyon projesi yapılacaktır. Mengücek alanı olarak tarif edilen alanın turizme kazandırılması için Divriği Konakları ve tarihi eserleri yeni yatırımlarla ayağa kaldırılacak, planlanan proje böyle.

Türkiye Laikmi ki Laik kalsın

YAHYA KEMAL BAYAR

CAMİ sayısının okul sayısından, imam sayısının da doktor sayısından fazla olduğu, sünni İslam dininin bir devlet dini haline getirildiği, Diyanet bütçesinin Milli Eğitim ve Sağlık Bakanlığı da dahil altı bakanlığın bütçesine eşit olduğu bir ülke gerçekten laik bir ülke olabilir mi? Böyle bir Türkiye'de bizler yıllarca neden "Türkiye Laiktir Laik Kalacak" sloganı atıp duruyoruz? Alevi Bektaşî Federasyonu (ABF) ve Pir Sultan Derneği (PSAKD) Alevi çocuklarının zorunlu din dersinden muaf olmaları için yıllarca mücadele ediyorlar. Oturma eylemi yapıyorlar. Önümüzdeki günlerde Aleviler Zorunlu Din Dersleri'nin kaldırılması için Ankara'ya yürüyebilecekler. Zorunlu Din Dersleri neden sadece Alevileri ilgilendiriyor? Oysa bu soruna ben laik'im, demokrasiyim, çağdaşım diyen herkesin destek vermesi gerekmiyormu?

DİVRİĞİ GAZETESİ ÜÇ YAŞINDA ***

Rahmetli Uğur Cankocak'ın cenazesini Edirnekapı Mezarlığına defin etmiş Divriğililerin çok yakından tanıdığı iki arkadaşla şimdiki Divriği Gazetesi'nin bürosuna geldik. Bu isimlerden biri Mahmut Şengül'dür. Gazete projesini herkese anlattığım gibi bu iki arkadaş da açtım. Diğer arkadaş, böyle bir gazeteyi iki sayı bilemeden üç sayı çıkarırsın, hiç boşuna bulaşma, yayıncılık kolay iş değil, çıkaramazsın deyip katkıda sunamayacağını söyledi. Mahmut Şengül de, "bu gazete çıkmalıdır. Sol'un bu kadar dağınık olduğu bir zamanda sol bir gazetenin çıkmasına kendisine demokratım diyen herkesin destek vermesi gerekir, sol'a destek olacak her hareket desteklenmelidir, Divriği'nin demokratlarını, devrimcilerini, aydınlarını buluşturacak bir yayın üç sayı çıksa bile bu bir başarıdır. Böyle bir yayına hepimizin ihtiyacı var" dedi. Ve haklıda çıktı. Bugün Divriği Gazetesi 25'ci sayısıyla üç yaşında. Hem de kesintisiz yayınlanarak hiç aksatmadan sizlere ulaştı. Gerçekten de Divriğililer Divriği Gazetesi'ne sahip çıktılar. Kimi ayda üç lira verdi abone oldu, kimi de reklam vererek Divriği Gazetesi'ni bugünlere getirdi. Böyle sıkıntılı bir süreçte bir gazeteyi üç yıl çıkarmak kolay birşey değildir. Bu gazeteyi yaşatan herkese teşekkür borcumuz var. İstersek birçok işi başarıyoruz, bunu gördük. Sırada yerel seçimler var. Sol'un bütün renklerini yani sol'un gökkuşağını Divriği'de buluşturabilirsek bunu da başarabiliriz. Bu mümkün, yeter ki buna kendimizi inandırırız, ona uygun da bir siyasal açılımla hazır olalım.

Zorunlu Din Dersine Hayır

ABF (Alevi Bektaşî Federasyonu) Pir Sultan Abdal Derneği ve birçok Alevi örgütünün ortaklaşa düzenledikleri Zorunlu Din Dersine Hayır eylemleri Türkiye'nin birçok yerinde eş zamanlı olarak yapıldı. ÖDP Genel Başkanı (İstanbul Milletvekili) Ufuk Uras ve Divriği Kültür Derneği Başkanı Rıza Gürnlü'nün de desteklediği eylem Taksim Meydanında yapıldı.

"2-4-8'DE Köy Şenlikleri" "9'DA ABF Başkanı Ali BALKIZ" "10'DA Sol Divriği'de tartışıyor" "11'DE Demir Çelik Divriği Spor" "12'DE Bir sporcu Ali METİN"

Yazarlar...

Mustafa TARAKÇI	Haydar YALÇIN
Sadık ÇELİK	Müslüm DOĞAN
Muharrem YAĞBASAN	Hıdır ÇAM
Beyzade ÖZKAHRAMAN	İsmail ÇINAR
İsmail ASİL	Nilüfer MURATOĞLU
Esat KORKMAZ	Ataner YILDIRIM

Kaşar Peyniri • Dil Peyniri • Örgü Peyniri • Mozzarella

Yenice Beldesi Pınarhisar - KIRKLARELİ
Tel:(0288) 685 50 60 Faks:(0288) 685 50 21
İstanbul İrtibat:(0532) 241 13 88
info@besersut.com.tr • www.besersut.com.tr

MUSTAFA TARAKCI

m.tarakci1@hotmail.com

Çamşılıh Festivali'nin düşündürdükleri

Bu seneki baba yurdu Divriği ziyaretimde, yirmi gün içinde üç etkinliğe katıldım: İlki, CHP Divriği İlçe Örgütü'nün düzenlediği Belediye Ziraat Bahçesi'ndeki piknikti. CHP Sivas Milletvekili Sn. Malik Ejder

Özdemir'inde katıldığı şenlik oldukça görkemliydi. Yapılan konuşmalar halkı bilgilendirmeye ve bilinçlendirmeye yönelikti. Türküler dinlendi, halaylar çekildi. Yaklaşık iki bini aşkın İlçe Halkı'nın birlik-beraberliği, kaynaşması, kucaklaşması, aynı hedefe yönelmeleri açısından yararlı bir birlikteliktir... Planlayan ve katkıda bulunanlara şükranlarımı sunuyorum. İkinci Etkinlik "Yağbasan Köyü Su Şenliği" idi. Köy Halkı'nın sayısal gücünün çok üstünde bir görmek ve düzen içinde çok mutlu bir saat geçirdim. Köylü kardeşlerimle birlikte çok sevdiğim ve fakat ayak hareketlerinde oldukça zorlandığım "paso" halayına iştirak ettim. Çamşılıh Şenlikleri'ne gelince: İlk olarak gidiyorum o yöreye. Samancı Deresi Köylerinin alternatifini gibi. Birbirine yakın köylerin oluşturduğu bir grubun, bir şemsiyenin adı Çamşılıh. Oldukça düzlük bir alandan gidiğe uzaklaştık; hakim bir yamaçta çok uzaktan fark edilen Atatürk heykeli, O'nun eteğinde, oturak taş merdivenleri olmayan "Antik Tiyatro" ya benzer bir coğrafya, Festivalin yapılacağı yer burası idi.

Yer yer açılıklar, ancak genelde çıplak bir alan. Yeni dikilmiş pek çok ağaçlar arasında "protokol davetileri" için yapılmış, oldukça geniş, sabit çardak. O'nun üstünde "köy müzesi" ve "cem evi". Hemen yakınında, dini yerlere mahsus etkileyici bir yaşlı ağaç ve onun yanı başında mütevazı olmasına karşın temiz ve bakımlı "Hüseyin Abdal Türbesi", Şenlikler sanki bu Türbe'nin gözetiminde, o mistik ağacın ulu gölgesinde yapıyormuş hissi uyandırıyor insanda. Zamanla şartlar daha iyiye gidecek gibi. Ama emek, ama biraz sabır istiyor. Cem Evi, Çamşılıh'ın şanına yarışır gibi değil. Daha büyük, daha görkemli olmalı. Duyduğuma göre yeni bir cem evi inşaatı başlatılmış bile... Köy Müzesi, örnek alınacak mahiyette. İçinde neler yok ki?! Yabalar, boyunduruklar, dövenler, tıpan, orak, tepür, kalbur çeşitleri, çift süme araç gereçleri... Hayatlarını tanıdım kazanan atalarımızın kullandıkları bu aletler her geçen gün daha kıymetli ve daha anlamlı olacak. Köylerde önceleri yaşayanlara ait temin edilebilen çoğu siyah beyaz dede, ebe, amca, dayı, hala, teyze resimleri, müzeye bir başka anlam ve derinlik katıyor...

İnsanlar, sabahın ilk saatlerinden itibaren çevre köylerden ve ilçelerden geliyorlar. Bulunan ağaç altları, kurulmuş çardak altları bir bir dolduruluyor. Sincan da konuşlu jandarma Komutanlığı da bir müfrezeye göndermiş, emniyet ve asayiş için. Askerler ve komutanları resmi uniformalı. Bir ar da düşündüm. Kendimi bir an onların yerine koydum. Moda deyimle "empati" yaptım. Bölgeye, olup bitenlere, herkesten daha çok yabancı olan bu görevli insanlar neler düşünüyorlardı? Bu sıcak yaz günü, oldukça çıplak bu yamaçın eteğinde yaşlı genç, bunca insan, kadın erkek hep beraber, birlikte, büyük bir coşku içinde burada ne yapacaklardı? Sahne hazırlanmış; konuşmalar olacaktı. Afişleri asılı, elleri sazlı halk ozanları da türküler söyleyeceklerdi de acaba başka neler olabilirdi? Kiz "Ayin" mi, yapacaklardı yoksa? "Hu" mu çekeceklerdi? Yoksa durmadan "sema" veya "semah" mı döneceklerdi?

Zaman ilerledikçe, o yöreye yabancı, görevli insanların kuşkuuları bir bir dağıldı. Yanık türküler söylendi, sazlar çaldı, kadını, erkeği, kızlı, kızanlı hep beraber el ele omuz omuza yüzlerce insan aynı anda halaylar çektiler. Bir başka oluyordu o dayanışma, birliktelik. Sinerji geçiyordu elden ele, gönülden gönüle... Sevgi paylaşıyordu, mutluluk paylaşıyordu. Toprağa bağlılık, Atalara Saygı ve hürmet yaşıyorlardı. Birlik beraberlik, kardeşlik doruk noktasına ulaşıyordu. En azından bir yıldır, şu veya bu nedenle birbirini isteyip de göremeyen, hal hatır soramayan, kucaklaşıp dertleşmeyen onca insan bir aradaydı işte. Yeni tanışmalar oluyordu. Birbirlerini giyaben tanıyan insanlar burada yüz yüze geliyorlardı. Bu birliktelik sanki "sosyal bir ibadetti" Görevli Mehmetçikler ve Komutanlarında şu kanaat oluşmalıydı: Alevi ve Bektaşiler, halklarında onca yanlış söylemlere karşın, çok medeni insanlardı. Kadın erkek hayatı birlikte paylaşıyorlardı. Kadınların kıyafetleri de çok modernidi. Türban- kara çarşaf yoktu. Birbirinden kaçıp göçmüyorlardı, birlikte halaylar çekiyorlardı. Tarih kitaplarındaki gerçek "Türkmen" yaşıntısı da böyle değilmiydi? Atatürk'ün özlemini duyduğu Türk insanı da böyle olmayacak mıydı?

Tüm bu güzelliklere rağmen ben burada birkaç hususa değinmek istiyorum: Bu organizasyonda büyük emeği geçen Sevgili Dostum, Gazeteden de kıymetli arkadaşım Sayın Haydar Yalçın, önceki sayıdaki yazısında "kene" nedeniyle bu sene katılımın az olduğundan söz etmişti. Muhakkak doğrudur. Ancak, her şeye rağmen, o hazırlık, o organizasyon, başılan davetiyeler, afişler, TV ilanları çok daha fazla insanın bir araya gelmesini gerektirirdi.

Kendimi "Protokol Çardağı" altında, Sn. Milletvekili ve Sn. Kaymakam'la yemek yiyor, sohbet ediyor olarak değil de yaşlı Haydar amcanın, Hüseyin dayının, Hacer teyzenin yerine koyarak düşündüm: Onca yaşlarına ve yorgunluklarına rağmen, bir ağaç altı, bir çardak bulamamışlardı! Güneş altında türkü dinliyor, konuşmaları anlamaya çalışıyor, halay çekenler arasında tanıdıklarını yaşlı gözlerle seçmeye çalışıyorlardı.

Doğru değil bu! Bu tür törenlerde protokol değil, halka hizmet esas olmalı. Bizim geleneğimizde, büyüye saygı, küçüğe sevgi esastır. Burada büyük, makam ve mevki olarak büyük olan değil yaşça büyük olandır. Protokol de zaten, halka hizmet etmek için var olan insanlar topluluğudur. Tahmin ediyor ve umuyorum, halkın kıskanacağı bir konumda oturmak, ağır lanmak protokoldeki arkadaşları da rahatsız ediyordur. Eminim Onlar da halkın içinde olmak, tecrit değil halkla beraber olmayı arzu ediyorlardır. Yaşlıların onurlandırılması onları da memnun edecektir.

Bu nedenle protokolü halktan ayırmamak, onların yanında, arasında "portatif çadırlar altında" olmak; sabit sundurmaları yaşlılarımız ve korumaya muhtaçlarımızı tahsis etmek daha uygun bir hal tarzı olarak geliyor bana.

Ayrıca, bir yemek verilecekse onu da herkes yemeli diye düşünüyorum. Mütevazı ölçüde, örneğin bir tabak "etli pilav" olur, yanında ayran, kağıt. Hani ne derler, "Biri yer biri bakar, kıyamet ondan kopar"

Ama diyeceksiniz ki, işin maddi boyutu ne olacak? Bağışta bulunanlar çıkar, olmazsa herkesten toplanır. Birde şu durum var: Çamşılıh Festivali çok ciddi bir organizasyondur. Orada çıkraklar değil ustalar söz almalıdır. Saz çalan, türkü söyleyen belli bir düzeye gelmiş olmalıdır. Çamşılıh'da söylemek bir merite kabul edilimlidir.

Çamşılıh Festivali 15. yılını geride bırakmıştır. Çok faydalı, önemli bir boşluğu dolduran seçkin bir organizasyondur. Kurumsallaşmıştır. Aynı örneğin, Samancı Deresi Köylerinden birinde örneğin Egrısı (Anzahar), Bayırüstü (TİMİSİ), Oğlbey (Kirkadi) veya İkizbaşak (Kömek) te; diğer yandan bir başka örneğin de Çetinkaya mihiyerindeki köylerden birinde, örneğin Höbek, Yerlice veya Yalnızsöğüt'te olması bizim için mutlu eder. Önemli bir ihtiyacı karşılar. Unutmayalım ki en mutlu günler dost meclisinde, birlik ve beraberlik içinde yaşanır.

Zeki, çalışkan ve aynı zamanda hazırcevap olan öğrenci fakültenin kantinine öğle yemeğine geldi. Tüm masa ve sandalyeler dolmuştu. Hocalara ayrılan bölümdeki sandalyelerden sadece bir tanesi boş kalmıştı. O masada ise okulun en sevimsiz hocası oturmaktaydı. Bu hoca kızdığı her öğrenciye "öküz!" diye hitap ederdi.

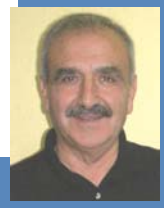
Çocuk çaresiz kalmıştı. Elindeki tepsiyi masaya koydu ve "afiyet olsun hocam" dedikten sonra karşısına oturdu. Hoca bu duruma çok bozulmuş olacak ki öğrencisine "öküzlerle kuşlar aynı masada yemek yiyemezler" dedi. Bu durum karşısında çocuk tepsisini alarak masadan kalktı. Giderken de "öyleyse ben uçtum hocam" dedi.

Bir hafta sonraki sınavda hoca karşısında

Hazır cevap öğrenci

DERLEYEN

Dr. BEYZADE ÖZKAHRAMAN
Yaşam Hastanesi Yönetim Kurulu Başkanı

oturan öğrencisinden nasıl intikam alacağını düşünüyordu. Ancak zeki ve çalışkan öğrenciye ne sorduysa doğru yanıtlar alıyordu. Sonunda ona bir mantık sorusu sormayı düşündü " Söyle bakalım, yolda giderken karşına iki çuval çıksa, birinin üzerinde altın var diğerinde ise akıl var yazısı olsa hangi çuvalı alırsın?" dedi. Çocuk biraz düşündükten sonra " altını alırım

hocam" dedi. Hocası " bilemedin ben olsam akli alırdım" dedi. Çocuk biraz tereddüt ettikten sonra " çok doğal hocam, herkes ihtiyacı olanı alır." dedi. Hoca bir kez daha mat olmuştu.

Çocuk ertesi gün hocadan notunun yazılı olduğu defteri almaya gitti. Kapıyı vurduktan sonra çekingен tavırlarla odaya girdi. Hocası defterini uzattı, çocuk defterini aldı ve dışarı çıktı. Aldığı notu çok merak ediyordu. Açtığında notun yazılı olması gereken bölümde kocaman bir "öküz" yazıyordu. Çocuk geri içeri girdi ve "hocam af edersiniz deftere imzanızı atmışsınız ama üstüne notumu yazmayı unutmuşsunuz" dedi.

Akmeşe şenliğine büyük ilgi

Akmeşe Köyü Sosyal Yardımlaşma ve Kültür Derneği ve Akmeşe Köyü Muhtarlığı'nın birlikte organize ettiği, Geleneksel Akmeşe Köyü Kültür Şenliği 7 Ağustos Perşembe günü Akmeşe Köyünde yapıldı. Akmeşeliler, erken saatlerden itibaren şenliğin yapılacağı alana gelerek gerekli hazırlıklarını yaptılar. Sunuculuğunu Özge Çınar'ın yaptığı programda sırasıyla köy muhtarı Sait Çaylak ve Dernek Başkanı Hüseyin Tanrıveren açılış konuşmalarını yaptılar. Muhtar Sait Çaylak, Akmeşe'nin bir takım sorunları olduğunu söyledi. Birçok komşu köyün ulaşım yolunun Akmeşe'nin içinden

geçmesi, Seyyit Baba Türbesi'ni ziyaret etmek isteyen misafirin yanı sıra, yaz aylarında büyük şehirlerde yaşayan Akmeşelilerin de gelmesiyle birlikte yoğun trafik oluştuğunu belirtti. Köy içindeki anayolun bu trafide cevap veremediğini ifade etti. Yol güzergahında oluşan tozun, insan sağlığını olumsuz etkileyebileceğini, bir an önce bu yolun düzenlenerek asfaltlanması gerektiğini söyledi. Ayrıca içme suyunun sulama suyu olarak kullanılmasının köy içerisinde sıkıntılar yarattığını kaydetti. Akmeşe Kültür Derneği Başkanı Hüseyin Tanrıveren konuşmasında, Geleneksel Kültür Şenliklerinde sürekli

iyiyi ve güzeli hedeflediklerini dile getirerek katılımı sağlayan Akmeşelilere teşekkürlerini sundu. Dernek bünyesinde oluşturulan Gençlik Kolları için Akmeşeli gençlerin destek ve katılımlarına ihtiyaçları olduğunu söyleyen Başkan Tanrıveren, yeni dönemden itibaren gençlik kollarının etkili bir biçimde faaliyet göstereceklerini ve başarılı çalışmalara imza atacağına inandığını dile getirdi. Tanrıveren, Akmeşe'nin tarihi ve bugünkü durumu hakkında bilgilerde verdi ve Akmeşe nüfusunun %48'inin üniversite, %40'ının lise ve %12'sinin ilköğretim mezunu olduğunu, böyle bir köyün insanların bir araya gelerek

gelen ziyaretçilere cevap verebilecek şekilde çalışmalar yapacaklarını söyledi. Semah gösterisiyle başlayan program, davul-zurna eşliğinde halaylar, Ozan Garip Ünlü ve Hasan Karabaş'ın türküleriyle devam eden şenlikte çuval, halat, müzik eşliğinde sandalye kapma gibi eğlenceli yarışmalarla sürdü.. Gün içerisindeki çevre köylerin muhtar ve misafirlerinin de yoğun katılımı coşkulu bir şölene dönüşen programda, Akmeşeliler doyusıya eğlendiler. Kültür Şenliği'nin kapanış konuşmasında, organizasyonu yapan ve emeği geçen tüm katılımcılara teşekkür edildi.

YALÇINLAR
ORMAN ÜRÜNLERİ
SANAYİ ve TİCARET LTD.ŞTİ.

Erdem YALÇIN

Merkez : Keresteciler Sitesi 20.Sokak
No:13 İkitelli / İSTANBUL

Tel : 0 212. 670 37 47 - 48

Fax : 0 212. 670 22 68

Gsm : 0 532. 263 23 86

Şube : Sular idaresi, Girne Caddesi
Dilaver Sok. No.:12/A Kağıthane - İST.

Tel : 0 212. 295 05 48 - 294 85 44

E-mail : yalcin_erdem81@hotmail.com

www.yalcinlarorman.com.tr

Turnuva Başlıyor

Divriği Kültür Derneği'nin her yıl düzenlediği Futbol Turnuvası 12 Ekim'de başlıyor. MÜRACAAT Divriği Kültür Derneği 0212.292 20 20

KIRALI
ORMAN ÜRÜNLERİ SAN. DİŞ. LTD.ŞTİ.
http://www.kir-ali.com
e-mail:info@kir-ali.com

Yusuf GÜLEÇ

ŞUBE (İKTİLLİ):
Keresteciler Sit. 21. Blok No: 13
34760 İkitelli/İSTANBUL
Tel : +90. 212. 670 02 80
+90. 212. 670 48 40
Fax : +90. 212. 670 48 39
Gsm: (0532) 484 49 48

ŞUBE (TUZLA):
S.S. Ticari Turistik Deniz Araçları
Yapı Koop. Sit. Tersaneier Cd.
G- 50 Sok. No:28 34940
Tuzla / İSTANBUL / TÜRKİYE
Tel : +90. 216. 494 07 97- 98
Fax : +90. 216. 494 12 26

MERKEZ (DUĞULLU):
Nispetiye Caddesi No: 182/A
Y.Dudullu Ümraniye / İST.
Tel : +90. 216. 313 66 66
+90. 216. 313 17 21
Fax : +90. 216. 313 18 07

Next & NextStar
UYDU ANTEK SİSTEMLERİ

SATIŞ BAYII

DEMART

SATIŞ NOKTASI

Mustafa KANBUR

EREN ELEKTROMARKET

Next & NextStar Dijital Uydu Alıcıları
Merkezi ve Fırdı Kullanımını LNB Çeşitleri
Ofset ve Parabol Çanak Anten Çeşitleri
Next Multiswitch ve Dağıtım Malzemeleri
LCD - TFT - TV - VCD - DVD - DIVX
Ev Sinema Ses Sistemleri
Next Kablo Çeşitleri
Oto Ses Sistemleri
Binalara Uydu Santral Sistemleri Yapılır.
Kumanda Çeşitleri

75. Yıl Mah. İstiklal Cad. No: 39 G.O.Paşa / İST.
Tel: (0212) 419 21 47 Gsm: (0535) 235 28 15

Halkımızın Mübarek RAMAZAN BAYRAMI'nı Kutlar, Sağlıklı, Mutlu, Nice Bayramlar Dilerim

H. Ateş ÜNALERZEN
Bakırköy Belediye Başkanı

Sonu ötekiler gibi olmasın da

Divriği Ulu Cami'nin ve Darüşifasının restorasyonu konusunda mimarlar kaygılı. Doğan Kuban gibi alanında önemli başarı sağlamış birçok mimar Divriği Ulu Camisinin asla bir restorasyona tabi tutulmaması görüşünde birleşiyorlar. Birçok mimar da Kale Camisi ve Aşağı Hamam'ın yanlış restore edildiğini hatırlatarak, aynı akibetin Ulu Cami'nin başına gelmesinden endişe ediyor. Divriği Ulu Cami ve Darüşifası Anadolu da ilk Selçuklu yapısı olarak biliniyor

İSMET YILMAZ
(Kültür Bakanı Müsteşarı)

Divriği'yi bir bütün olarak düşünmek gerekir. Divriği kalesi, Divriği Ulu Cami ve diğer tarihi eserleri. Hepsini bir bütün olarak ele almak gerekir. Mali yönden hiç bir sıkıntıımız yok. Bugüne kadar yapılacak işlerde kaynak sıkıntımız vardı. Bugün bu sıkıntımız yok. Sayın bakanımızın gayretleri ile

mali sıkıntı da giderildi. Peki ne kaldı geriye, bilim adamlarının önderliğinde yol göstericiliğinde hareket etmek. Bir iş bölümü yapıldı. En kısa zamanada harekete geçeceğiz. Proje Valilik ve Kültür Bakanlığı tarafından yapılacak uygulama Vakıflar Genel Müdürlüğü tarafından yapılacak. Artık düne göre daha avantajlı durumdayız. Öncelikle na yapacağımıza karar verdik. Proje

ihalesine çıkacağız yani Ulu cami için restorasyon projesi hazırlatacağız. Daha önceleri 3-5 sefer bu denendi ama başarılı olunamadı. Biz proje yapılması için ihale yapacağız. Bunun süresi en kısa zamanda denilebilir. Kale restorasyonu 2009 yatırım programına alınacak. Mengücek alanı eskisi gibi dar bir alan değildir. Bu alan geniş bir alandır. Divriği kurtarılacak çalışmalar başlamıştır.

VEYSEL DALMAÇ (Sivas Valisi)
Divriği hepimiz için, Türk medeniyeti için çok önemli merkezlerden bir yerdir. Buradaki UNESCO koruma listesinde bulunması Ulu cami ve Darüşif'a'nın korunması gerçekten çok önemlidir. Bugüne kadar üzerinde çok toplantıların, kurul toplantılarının, alınan kararların, paralar tahsil edilmesinin bile mesafesi alınamadı. Bu netice alınamamasının bir suçlusunu aramak gereksizdir. Koordinersizlik olmuş olabilir. Bugün Kültür Bakanımızın denetiminde, bilim adamlarından, idarecilerimizden, vakıflar yetkililerinden oluşan bir heyetle konu masaya yatırıldı. Bundan sonra bir koordinatörün nezaretinde her türlü ihale sıkıntılarının aşılacak üzerine gidildiği ve koordinenin sağlandığı bir organizasyonun sağlanmasında herkes hem fikir olmuştur. İlk etapta çalışmalara hemen başlanacak. Üniversite hocalarının akademisyenlerin önerdiği proje öncesi alınması gerekli tedbirler öne çıktı. Yani ne yapılacağı, nasıl yapılacağı enine boyuna tartışılacak. Bir yandanda Divriği Kalesi, Divriği

Ulu Cami etrafındaki kamulaştırılacak alanlar ve yapıların ortadan kaldırılması gibi bir dizi iş ve yapılacak çalışmalar var. Bütün bunları koordine ile yürüteceğiz. Bizim teklifimiz bu işlerin yerel yürütülmesi ve koordinesinin sağlanmasının bir vali yardımcısının görevlendirilmesidir. Umarım bu teklifimiz kabul görür. Vakıflar maddi sorunların aşılmasında önemli işlev görecektir. Kültür Bakanlığımız alanla entegre çalışmaları yürütecek. Kültür Bakanlığı müsteşarımız bu konuyla yakından ilgileniyor. Yani Kültür Bakanlığı, Sivas Valiliği ve Vakıflar üçlü üçlü koordine ile Divriği Ulu Camisi ve kültürel mirasının yeniden kazanılması için el ele vermiştir, işe başlanmıştır. Önce Ulu Cami'nin koruma zonu içerisinde bulunan özel mülklerin, konutların ve kamu mülklerinin alan projesine entegre edilmesi gerekir. 2006 yılında yapılan ihale sonuçsuz kalmıştır. O zaman bu kadar detay çalışma yapılmamıştı. Koordinasyon ve yapım yetkisinin vakıflara verilmesi bir noktada sanki ara vermeyi gerektirmişti. Fakat şimdi yeni bir yöntem belirlenecek bu eserin ve çevresinin kurtarılmasında, ne vakıflar tek başına, ne Valilik tek başına ne de Kültür Bakanlığı tek başına verimli olamaz. Bu kurumların ortak bir birlikteliği ancak başarılı olabilir. Ayrıca üniversiteler, sivil ve toplum kuruluşları da bu süreçte dahil edilecektir. Divriği Kale'sinin restorasyon ve rölovesinin hazırlanması var önümüzde. Toplantıda bu da konuşuldu. Bütçe konusunda bir sıkıntı olmayacak. Divriğililer bu gündeme sahip çıkmalıdır.

Kültür Bakanının Toplantısı Mehmet GÜRESİNLİ'nin görüşleri

Divriği Ulu Camisi ve Şifahanesi sıradan bir esere değil. Dünyanın en önemli eserlerinden birisidir. Buradaki kurtarma durumu sadece bir taş yapıyı onarma işlemi değildir. Buranın doğrudan doğruya maddiyatla, parayla ilgisi yok. Divriği Ulu Camisi ve Şifahanesi bu noktadan sonra yeniden yapılmayacak korunacaktır. Dünyanın en önemli eserleri nasıl korunuyorsa burasıda öyle korunacaktır. Vakıflar Genel Müdürlüğü Kültür Bakanımızın da isteği üzerine, Sivas Valisi de dahil somut sonuçlar alacakları bir yola girmişlerdir. Kısa süre içerisinde bu eserin kurtarılması, korunması ve çevre düzeninin yapılması adımları atılacaktır. Bu süreç bu toplantı ile fiilen başlamıştır. Kültür Bakanı bu talimatı verdi. 2003 yılında bu eser için Sivas Valiliğine gönderilen 2.300

trilyon bütçe bu eserin çevre düzenlenmesinde kullanılacaktır. Sayın bakanımız bunun talimatını verdi. Memluklu ve Mengücek eserlerinin kurtarılması yönünde eskiden beri devam eden çalışmalar devam edecektir. Vakıflar bu bölgedeki bir çok Türbe ve Kümbetleri zaten onardı. Bundan sonra Divriği'de kurtarılacak eserler arasında Divriği Kalesi, Ulu Cami ve Şifahanesi, mülkiyeti belediyeyle ait olan Bedesten var, Kemenkeş Mahallesinde Ahi Yusuf Türbesi var. Divriği 75.yıl parkının yanında Sinaniye Türbesi var, İmamoglu Hamamı var. Ahmetpaşa Mahallesinde Kadı İskender Türbesi var. Şimdi bundan sonra bu eserlerin kurtarılmaları gereklidir. Vakıflar bugüne kadar 23 eser onardı. Bu onarılan eserlerin içerisinde uygulama hataları olabilir, ama eserin kaybolması ve ortadan kalkması ile uygulamayı birbirine karıştırmamak gerekir. Divriği bir kültür hazinesidir. Çok değerli kültürel mirasa sahiptir Divriği. Özellikle Dımmuca Hanı, Burma Han bunların en önemlileridir. Mirçinge Köprü'sü var. Daha pek çok Türbe ve ziyaret yerleri var tarihi yeniden kazandırılacak. Bunlara da sırayla bakacağız haliyle.

HAYDAR YALÇIN

OZANLARIMIZ

Hasan Karakuş

Hasan Karakuş" Hasan Çavuş" 1891'de (R.1307) Çamşılı'nın Balova köyünde doğmuştur. Babası Çakır Hüseyin, annesi Hacıoğlu Hatundur. Hasan Çavuş iki evlilik yaşamıştır. İlk evliliğini Divriği'nin İnalı köyünden Gülsüm ile yapmış; ondan, Mahmut adında bir oğlu olmuştur. İkinci evliliğini ise Çamşılı Aziz ağa köyünden, Cemek Ali'nin kızı İnci Hanımla yapmıştır. İkinci evliliğinden; Aziz, Nurettin ve Rüstem adında üç oğlu; Tamiş ve Hacıoğlu adlarında iki kızı olmuştur. Hasan Karakuş'un trajik askerlik öyküsü nedeniyle asıl adı yerine Hasan Çavuş olarak Çamşılı'ta ün yapmıştır. Hasan Karakuş her vatandaş gibi askere alınmış ancak harp zamanı olduğu için askere gittikten sonra ölü veya diri hiçbir haber alınamamıştır. Ailesinin tüm aramalarına olumlu veya olumsuz uzunca bir süre haber gelmeyince umutları tükenmiştir. Oğullarının şehit olduğunu düşünerek kendilerini avutmuşlardır. 7 yıl aradan sonra Hasan'ın öldüğüne inanan bir köylüsü aileyi şikâyet ederek, Hasan'ı sakladıklarını iddia etmiş. Bunun doğruluğunu tespit etmek için bir zabıt subayı Çamşılı'nın merkez köyü Şahin'e gelerek; Çakır Hüseyin'i çağırıp ifadesine başvurmuş. İfadeye sert konuşup Çakır Hüseyin'i tehdit ederek:

- Oğlunu saklıyorsan seni öldürürüm, bana oğlunu getir çözüm üzerinde demiş. Çakır Hüseyin, komutanın suçlamalarına çok üzülmuş, oğlundan 7 yıldır haber alamadığını ve onu şehit kabul ettiklerini söylemiş ama komutan ikna olmamış tehditlerini sürdürüp Çakır Hüseyin'i kovmuş. Çakır Hüseyin üzgün bir şekilde yola devam ederken köyüne varmadan yolda bir kişiye rastlamış. O kişi Hüseyin Karakuş'a mektup getiren postacıymış. Çakır Hüseyin mektubu alır almaz geri dönüp, Şahin köyündeki Subay'a mektubu vermiş. 7 yıl haber alamadığı oğlundan gelen bu mektup orada bayram havası estirmiş. Subay mektubu okumuş. Hasan Karakuş'un Kars'ta asker olduğu anlaşılmıştır. Hasan Çavuş askerde komutanları tarafından sevilen bir askermiş. Kars'ta yapılan savaşlarda çok yararlı çalışmalar yapmış ancak yaralanmıştır. Hastanede yatmış birkaç ay sonrada hava değişimi arak köyüne iki aylığına gelmiş ancak altı ay geri gidememiş. 6 ay sonra iyileşip gittiği gün birliği yer değiştirmiş, askerlerin arasına katılıp görünmeden gitmek istemiş ancak kendisini seven komutanı onu görmüş, hiç sorgu sual etmeden: Hasan Çavuş sen askerleri yürüt, diye emir vermiş. Bu olay Hasan Çavuş'u gururlandırmış askerliğe daha da bağlanmıştır. Hasan Çavuş askerlik yaptığı Kars'ta uzun süre kalmış, üstün başarı madalyası almış ve iyi bir askermiş. Katıldığı bir savaşta kalbinin üzerine bir kurşun saplanmış, uzun tedavi sonucu köyüne dönmüş ve geri kalan tüm ömrünü köyünde çocuklarıyla geçirmiştir. Gazilik maaşı bağlatmak istemiş ancak 1967 yılında köyünde vefat etmiştir. Mezarı Çamşılı'nın Balova köyündedir. Hasan Çavuş Kars'ta askerlik yaptığı dönemde bir kıza aşık olmuş, ancak köyünde evli olduğu için aşık olduğu kıza orada bırakmıştır. Aşağıda aşık olduğu kıza yazdığı bir türküyü sizlerle paylaşmak istiyorum. Bu türkü önce Çamşılı Ozanlarımızdan Ali Rıza Yalçın tarafından bestelenmiş, 45 lik plak yapılmıştır; daha sonraları başta İbrahim Tatlıses ve diğer sanatçılar tarafından da değiştirilerek "Sarışın sarışın güzel " adı altında söylenmiştir. Türkü mani tipinde yazılmıştır. Hasan Çavuş'un saz çalıp türkü söylediği söylenir. Çok şiiri olmasına rağmen korunmadığı için

NE İNCECİK BOYUN VAR
Ne incecik boyun var lelem
Fındık çıbığı gibi lelem
Eğil eğil öpeyim lelem
Öyle duruşun gibi lelem

Bulgur ettim hedici lele
Oldum yârin dedici lele
Bana şahit olasin leley
Çamşılı'nın gedici lelem

Dışa çıkma üşürsün lele
Güzelliğe menşursun lele
Çokta çirkin huyun var leley
Yadınan konuşursun lelem

Sarınsın sarışın leley
Selvi kavak dalısın ölüm
Sana çirkin demişler leley
Çamşılı'nın gülüsün lelem

başkada eserine rastlanmamıştır Eylül sayısına yukarıdaki yazıyı hazırlarken köyde Hasan Çavuş'un Kardeşinin oğlu Aligülü Karakuş ile oturduk uzunca bir süre amcasını konuştuk. Birinci elden aldığım bilgileri diğer bilgilerle birleştirip buraya yazdım, ancak çok şiiri ve türkü sözü olmasına rağmen sahip çıkılamamış kaybolmuş onlarca esere üzüldüm. Genelde ozanlarımızın çoğunda bu ihmal gözükmektedir. Ya şiirleri kaybolup gitmiş ya da başkaları türkü sözlerini kendi yazmış gibi alarak seslendirmiştir. Bu durumda türkü sözü yazar ozanların eserlerini noter'e tasdik ettirmeleri gerekir. MESAM veya MSG diye adlandırılan kuruma kaydettirmeleri gerekir ki alıntı olduğunda eser sahibi eserine telif hakkı alabilsin. Yazımı bitirip Gazeteme mail ile gönderdim. Sn.Yahya Bayar ile bu konuda uzun bir telefon konuşması yaptık. Yukarıdaki türkü Çamşılı'ta herkes tarafından bilinen söylenen sevilen bir türkü olduğundan bir kelime hatası bile türkünün ruhuna uymamaktadır. Dostum beni bu konuda ikaz etti ve bir kelimeyi düzelttik. Ancak beni şaşırtan ve sevindiren bir mail aldım gazetemden, maili açtım çok sesli bir müzik girişi ve hemen bizim Hasan Çavuş'un türkü müziği ve Şivan Perver Kürtçe olarak sarışın sarışın lele diyor. Şaşırdım defalarca dinledim sadece bir dörtlük okumuş ama çok sesli estrumanlarla bir harika olmuş. Müzik evrenseldir güzel yapıtlar her zeminde ilgi görmüştür, rahmetle andığımız Çamşılı'lı Hasan Çavuş'un bu türküsünü Kürtçe de dinlemek bana haz verdi sevindim.

Kaynak; Hasan Çavuş'un yeğeni Aligülü Karakuş, İlyas Toprak ve Çamşılı Ozanları Kitabı.

BAŞSAĞLIĞI

Hayırsever iş adamı

Sadık Özgür'ün eşi

SAADET ÖZGÜR

aramızdan ayrılmıştır. Özgür

ailesinin başı sağolsun

Haydar Yalçın, Mustafa Tarakçı,

Muharrem Yağbasan

Beyzade Özkahraman

Sadık Çelik, Ataner Yıldırım

Birsan Bayar Uygun

zerafetin tasarımla buluştuğu adres

Atatürk Bulvarı And Çarşısı No: 69/11

Kızılay-ANKARA • Tel: 0.312 433 86 41

ÖNEMLİ DUYURU

Divriği Gazetesi üç yıldır posta kanalı ile ve elden size ulaşıyor. Abonelik ücretini veren veya vermeyen ayırımı yapmadan Divriği Gazetesi'ni sizlere yollamaya devam ediyoruz.Fakat iki yıldır abonelik ücretini ödemeyen abonelerimiz ödeyenlerden daha çok. Gazete aylık üç YTL yıllık ise posta masrafları dahil 42 YTL. Bir-iki yıl posta masraflarını da vererek gazeteyi sizlere ulaştırdık. Artık dayanma gücümüz kalmadı. Sizlerden bu konuda duyarlılık bekliyoruz.

NİLÜFER MURATOĞLU

Felsefe Nedir (1)?

Eylül:güz hüznünün başlangıcı... İnsanlar belki de hüznü yenmek için bağ bozumu şenlikleri düzenlediler ve bu geleneği binlerce yıldır sürdürdüler.Emekli olduktan sonra eylülde hüznüm bir de okulların açılmasıyla artar oldu;yakındaki okuldan gelen zil sesini kıskanır oldum,içim başka türlü burulur oldu.Divriği Gazetesinde yazmak hüznümü avutmanın bir yolu oldu.Bu sayıda sizlerle yeni bir yazı dizisine başlamak istiyorum çünkü satır aralarını doldurarak, sorular sorarak metni zenginleştirerek olanlar sizlersiniz. "Felsefe nedir?" gibi felsefe tarihinin en eski ve tanımı hep eksik kalacak olan sorusuna değişik filozoflardan alıntılarla,birlikte yanıt aramaya başlayacağız.İlkin alışkanlık gereği olsa gerek (yıllarca Karl Jaspers'ın yanıtlarıyla derse başladım) Jaspers ile başlamak istiyorum.

"Felsefe yolda olmaktır" diyor Jaspers;sorular,sorular yığını... Ya yanıtlar? İnsanoğlunun merak duygusuna,şaşıma yeteneğine hangi yanıt merhem olmuş ki? "Felsefenin kaynağı şaşmadır" diyor Platon.Farsçada merak aşk anlamına da gelir.Aşk da sonuçta bir şaşırma, bağlanma ve tanıma isteği değil midir ki? İşte eski yunanda da felsefe sözcüğünün açılımı bilgelik aşkıdır.Osmanlıcada hikmetin bilgisi yani insanı olgunlaştıran bilgidir. Jaspers'ın yanıtlarından bir diğeri ise benim çok sevdiğim ve sanırım ülkemizde de irdelenmesi gereken çok önemli bir yanıt: "Felsefe bir etkinliktir."Yine varoluşla ilgili önemli tespitler yaparak devam eder: "Bilgece yaşam sürme istenci,bireyin içinde bulunduğu karanlıktan,yitmişlikten,gözlerini sevgiden yoksun olarak boşluğa dikmişse iş yerinin yarattığı tükenişler içinde kendini unutmuşluktan doğar;birey birden bire uyanınca korkar ve kendine şunu sorar:Ben neyim? Neyi yitiriyorum? Ne yapmalıyım? Kendini unutmuşluk teknik dünyanın getirdiği bir olaydır.Bu dünya saatle düzenlenmiş,insanı gittikçe daha az insan durumuna getiren,özümleyici ve boşuna koşturucu işlere ayrılmış;insanı kendini bir burada,bir şurada değişen,işe koşulan bir makine aygıtı diye sezdiği sınıra getirir.Artık insan kendi başına bırakıldığında bile bir hiçtir,kendiliğinden bir işe de başlayamaz...." Alıntılar devam eder fakat yazıyı sonlandırmak gerek."Peki ama ne yapmalıyız?" sorusunun yanıtı ise Jaspers'a göre şöyledir:"Unutmak değil içten benimsemek,baştan saymak değil,içten incelemek,boş bırakmak değil içten aydınlatmak,işte bilgece yaşam budur.Bunun da iki yolu var:İlçe kapanışla kendi kendini konu edinmenin her yöntemine dayalı derin düşünme,öteki de insanlarla ortak davranışlarda,konuşmalarda,sesiz ilişkilerde karşılıklı olarak birbirini anlamanın her yöntemine dayalı,iletişim." Bulmanın değil,aramanın zenginleştirici çabasıyla,felsefenin iç bağımsızlık ve özgürlük kazandıran bir etkinlik olduğunun bilinciyle,demokrasinin yapı taşları olan toplumsal bilincin ve iletişimin gelişmesi dileğiyle.

Eğrisu Şenliği yapıldı

7. Eğrisu şenlikleri 23-24 tarihlerinde yapıldı

Geleneksel 7'ci Eğrisu (Anzar) Şenliği 23 - 24 Ağustos tarihlerinde Eğrisu Köyünde yapıldı. Ankara ve İstanbul Eğrisu Dernekleri ve Eğrisu Köyü Muhtarının ortaklaşa organize ettiği şenliğe çok sayıda yurttaş, dernek yöneticisi ve siyasi parti temsilcisi katıldı. Sunuculuğunu Sencer Göktaş'ın yaptığı şenlikte Tuncay Balcı da katılanlara güzel türkülerini okudu. Eğrisu Derneği İstanbul yönetiminden Senem Şener ve Ankara Eğrisu Derneği Başkanı Abdullah Göktaş şenlikte birer konuşma yaptılar. Abdullah Göktaş 38 yıllık bir dernek olmalarına

rağmen yeni bir dernek binası almanın sevincini tattıklarını, dernek binası alımının kendi yönetimlerine denk gelmesini ise ayrı bir sevinç yarattığını söyledi. Şenliğe CHP Sivas Milletvekili Malik Ejder Özdemir, CHP Divriği İlçe Başkanı Hakan Gök, Divriği Vakfından Arif Atay, Ahmet Diktaş, Mustafa Canönde, Cemal Karahalil, Ankara Divriği Kültür Derneği Yönetim Kurulundan Şahin Küçük katıldılar. Eğrisu Derneği geçtiğimiz yıl da Eğrisu Köyü'ne çeşme, Atatürk Büstü cenaze evi yaptırmıştı.

Günbahçe Köyü Ersan'ı andı

Günbahçe Köyü Kalkındırma Derneği'nin düzenlediği 8. Hasat Toplama ve Paylaşma Şenliği Günbahçe Köyü Çeşme başı alanında yapıldı. Daha önceki şenliklerin yapılmasında önemli katkıları bulunan, geçtiğimiz yıl bir trafik kazasında hayatını kaybeden Ersan Taşpınar'ın büyük

boy bir fotoğrafı şenlik alanına kondu. Bu yıl yapılan şenlik de Günbahçe Köylülerince Ersan Taşpınar anısına yapıldı. Gurbetteki Günbahçe Köylülerinin yoğun olarak katıldığı şenliğe çevre köylerden ve Divriği'den çok sayıda katılım oldu. Divriği Eski Belediye Başkanı Muharrem

Yağbaşan, CHP Divriği Belediye Meclis Üyesi Orhan Mursal, Halk Ozanı Aziz Çınar katıldılar. Günbahçe Köyü Dernek Başkanı Hatici Taşpınar şenlikte bir konuşma yaptı. Taşpınar konuşmasında eşi Ersan Taşpınar anısına yapılan bu şenlikten menmun olduğunu, Ersan

Taşpınar'ın yaşamı boyunca hem köylülerine, hem Divriği'ye hem de Divriği Halkına çok hizmetler ettiğini sözlerine ekledi. Şenlik Ercan Aydın, Nurgül Ateş, Ercan Papur, Ali Ekber Yamaç ve Kırkayak kardeşlerin türküleriyle sona erdi...

Şenlikte adaylığını açıkladı

Güneyevler (Erşin) Köyü Şenliği kalabalık bir katılımı yapıldı. Ankara ve İstanbul Derneklerinin ve Köy Muhtarlığının ortak çalışmalarıyla organize edilen şenlik akşam saatlerinde başladı gece geç saatlere kadar devam etti. Şenliğe Divriği Kaymakamı Önder Bakan, Divriği Belediye Başkanı Mehmet Güresinli, AKP Divriği İlçe Başkanı Selahattin Mermer ve Divriği eski belediye katıldı. Şenliğe çok sayıda sanatçının

yanı sıra Divriği Kültür Derneği Divriği Şubesi'nin Semah Ekibi de katıldı.

ŞAHİN KÜÇÜK ADAY

Şenlikte bir konuşma yapan Şahin Küçük Divriği Belediye Başkanlığına CHP'den aday olduğunu açıkladı. Şahin Küçük yaklaşan yerel seçimlerde sol'un, sosyaldemokratların birliği için adım atılması gerekir,altı yıldır ülke yönetimini ellerinde

bulunduranlar ülkeyi nerelere getirdiler hep birlikte görüyoruz dedi. Şahin Küçük konuşmasını şöyle sürdürdü. "Divriği'de veya Divriği dışında yaşayan herkesin gönlü elbetteki Divriği'de yapılacak yerel seçimlerde solun kazanmasından yana. Bunu biliyoruz. Adaylığımı Divriği halkını birleştireceğime inanıyorum, bu doğrultuda çalışmalarımı devam ettireceğim, partimin başarılı olması için çalışacağım" dedi.

Yunus Öztepe

Örnek

Koç

Allianz

Otokar

Örnek Otomotiv Tic. Ltd. Şti. Otokar Ana Bayii

Fatih Mahallesi E-5 Yanyol
Göl Tarafı No: 60 Küçükçekmece-İST.
Tel : 0 212 426 66 22
Fax : 0 212 540 11 53
e-mail : ornekoto@hotmail.com

BAHAT SAĞLIK GRUBU

www.bahat.com.tr

sağlıklı bir yaşam herkesin hakkı...

BATI BAHAT HASTANESİ

Atatürk Cad. No: 135 İkitelli
Küçükçekmece, İstanbul
Tel: 0212 471 33 00
Fax: 0212 471 33 17
batibahat@bahat.com.tr

BAHAT HASTANESİ

Eski edirne asfaltı No: 225
Sultançiftliği, İstanbul
Tel: 0212 594 58 68
Fax: 0212 594 57 87
bahat@bahat.com.tr

BAHAT HALK HASTANESİ

Karadeniz Mh. General Aldoğan
Cad. No: 2 G.O.P. İstanbul
Tel: 0212 649 03 80
Fax: 0212 535 46 05
bahathalk@bahat.com.tr

BAHAT HALK HASTANESİ

Ortanca Cad. No: 169
Karıyaya K. Çekmece, İstanbul
Tel: 0212 425 10 76
Fax: 0212 425 10 77
batipoliklinigi@bahat.com.tr

ÖZEL G.O.P. HASTANESİ

Merkez Mah. Çukurçeşme Cad.
No: 51 G.O.P. İstanbul
Tel: 0212 615 38 38

Su kullanmayı biliyormuyuz?

Divriği Gazetesinin Ağustos sayısında çıkan "Divriği Bahçeleri Susuz" Mustafa Tarakçı imzalı yazı benim direkt sorumluluk alanım içerisinde olduğu için bazı konuların aydınlatılmasını istedim. Sayın Tarakçı'ya ilgisinden dolayı teşekkür ediyorum. Yazıda belirtilen Divriği'ye yeşil sıfatını kazandıran bahçe, yoncalık ve bostanlar suya hasret. Barajın yapımıyla beklenen su sıkıntısının giderilmediği ve suyla birlikte istenilen üretimin sağlanmadığından bahsediyor. Burayı biraz açmak gerekiyor ve bunun üzerinde ayrıntılı çalışma ve tartışma yapmak gerekiyor. Barajın yapımıyla birlikte Divriği'de Türkiye'nin hiç bir yerinde olmayan bir su bolluğu var. Bana göre bu su'dan istenilen verim artışı elde edilmemiştir. Sebep suyun yetersizliğinden değil, su'yun kullanılış şekline kaynaklanmaktadır. Modern tarım uygulamaları denilen yağmurlama sulama, damla sulama sistemleri ve tarım teknolojisindeki diğer yenilikler maalesef ilçemizde yok denecek kadar zayıftır. Odur, Erşin, Ahiköy, Günbahçe ve Palanga yazısında bu sistemde sulama yapan bir tek çiftçimiz yoktur. Malatya'dan ve Çamsış'tan gelen 3 tane üretici 50'er dönümlük Karpuz, Kavun ve Patates üretimlerini yağmurlama sulama ile yapmaktadırlar. Ayrıca yeni bir üretim denemesi olarak Ayçiçek ekimi Malatya'lı ve Güresin köylüleri

ile salma sulama yöntemi ve baraj suyu sulaması kapsamında bulunan arazinin tümü vahşi sulama diye adlandırılan salma sulama ile yapılmaktadır. Buda aşırı derecede su kullanma, toprakta erezyon, çoraklaşma ve verim düşüşü anlamına geliyor. Bahçelik konusunda bazı gelişmeler olsa da yeterli değildir. Sulama Birliği ve Divriğililer olarak üzerinde durmamız gereken konu budur. Biliyorsunuz sulama birliği yeni bir kuruluş. Bütçesi oluşmuş kendi aracı ve personeli yok. Olağanüstü zor koşullarda, kişisel çabalarla, devlet su işleri ve Divriği Belediyesi'nin de katkılarıyla sulamada bugüne kadar her hangi bir sorun yaratmadan ilçenin su ihtiyacını karşılamaya devam etmektedir. Günbahçe köyü altındaki heyelanlı bölgeden plastik borularla sınırlı ölçüde su vermeye devam ediyor. İlçe içi sulama sorununa gelince baraj'la birlikte köylerde su sıkıntısı çekilmediği gibi ilçe merkezinde de ciddi bir sıkıntı yaşanmamakta. Sulama kapsamında 22 mahallesi bulunan Divriği'nin su istikametine göre son üç mahalle; İmamoğlu, Mercantepe, Kalealtı, Aşağı Hamam, Hacıosman Mescidi, Zeliha Hatun ve Güllübağ mahallelerinin bazı bölümlerine yeterli suyun zamanında verilemediği sulama birliği başkanı olarak benim de tespitlerim

içerisindedir. Bunun sebebi de ilçeye verilen suyun yetersiz oluşundan değil toplumdaki bencilleşmeden ve bireyselleşmeden kaynaklanmaktadır. Ayrıca komşuluk ilişkilerinin zayıf olmasından kendimden aşağıda kalanları yok saymaktan ve empati kurma kültürünün olmayışındandır. Bir diğer husus da birkaç mahallenin sulama kanalının tek ve uzun oluşundan kaynaklanmaktadır. Şehir içi sulama kanalları suyun iletimi konusunda yeterli ve düzgündür. Ne yazık ki bahçe içi arkları ve bahçeden bahçeye geçiş arkları bahçe sahiplerince temizlenmemekte, suyun gereksiz yere kaybına sebebiyet vermekte dolayısıyla gecikmektedir. Hidroelektrik santralleri Divriği'de çok tartışılan bir konudur. Santral yerinin yapımının bu saatten sonra doğruluğunu yanlışlığını tartışmanın bizlere bir yararının olmayacağını düşünüyorum. Bizler barajda biriken suyun hem santralleri hem tarım arazilerini sıkıntıya sokmadan en iyi üretimi nasıl elde ederizi önümüze hedef olarak koyup çözüm üretmeliyiz. Mursal barajı'nın yapımı sulama ve elektrik üretme amaçlıdır. 2008 yılı DŞİ su kullanma tarifesini aynen yazıyorum: 2008 yılı içerisinde baraj'a 50.0 hm suyun gireceği bunun 10.0 hm'ü sulamada, 39.0 hm'ü enerji üretiminde kullanılacağı suyun tahmin edilenden

az

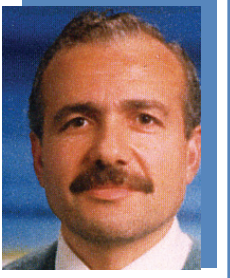
gelmesi halinde enerji üretiminin kısıtlanarak sulamaya, çok gelmesi halinde ise artırılarak işletme programına uyulması sağlanmalıdır denilmekte. Konu çok net santral ve sulama birliği temsil ettikleri kesimlerin menfaatlerini eşit oranda korumalarından geçmektedir. Bana göre dikatte alınması gereken husus budur. İlçe merkezine haziran, temmuz, ağustos aylarında gece gündüz su verilmesi bir zorunluluktur. Sonuç olarak Divriği'de sulamanın sorunsuz yapılması değil, asgariye indirilmesi için modern sulama sistemlerine geçişin sağlanması, Divriği Belediyesi ve mahalle muhtarlarının şehir içi sulama arkları ve bahçe arklarını temizlettirmeleri, ayrıca sulama görevlilerine yeterli desteği sağlamalarını bireyselleşen ve bencilleşen kültürel yapıyı sulama alanında dahi olsa toplumsallaştırmaya ve empati kurmayı sağlamaya azami gayret gösterirsek Divriği'nin tümü yeşil Divriği haline elbirliği ile getirilebilir.

***Divriği Sulama Birliği Başkanı ÖDP Divriği Bld. Meclis Üyesi**

İSMAİL ÇINAR

cinar-i@hotmail.com

Bu güne nasıl geldik

Bu gün ülkemizde, her geçen gün radikal gericiliğe ilginin her gün biraz daha arttığı bir süreçten geçiyoruz. Bu gün, gerek ekonomik açıdan olsun gerekse siyasal açıdan olsun, emperyalist bir sarmalla sarılmış kısır döngü içerisinde bir Türkiye fotoğrafı görüyoruz. Peki bu duruma nasıl geldik? Biraz gerilere giderek irdeleyelim.

Osmanlı'nın son döneminde, ülkemiz, Almanya, Fransa, İtalya, İngiliz ve Yunanlarca paylaşılmaya başlanmıştı. Anadolu halklarının, özgür ve bağımsız yaşama duygularına tercüman olan M.Kemal, bir önderlik geliştirerek batı kapitalizminin rüyalarını hüsrana uğratmıştır. Her bakımdan üstün güce sahip olan emperyalistlere karşı, önemli bir başarı sağlayarak, Halklar, özgürlük ve bağımsızlıklarına kavuştular. İşbirlikçi ve teslimiyetçi Osmanlı padişahlarının hain oyunlarına rağmen, bağımsız T.C. Devletini kurmayı başarmışlardır. Bu başarının sırrı, Anadolu halklarının özgür, bağımsız ve onurlu bir yaşam'a olan bağlılıkları ve bu uğurda gösterdikleri özveridir.

Böylece hilafete son verilmiş "T.C. devleti, laik demokratik, insan haklarına saygılı, sosyal bir hukuk devleti" olarak adını tarihe yazdırmıştır.

Asıl olan bu kazanımların sürekliliğini sağlamaktır. İşte bu noktada gelişin açığı gerçekler vardır. Cumhuriyetin kuruluşundan kısa bir süre sonra hemen tavizler verilmeye başlandı. "İsmet İnönü Cumhurbaşkanı seçildikten 4,5 ay sonra (Atatürk'ün ölümünden 140 gün sonra) 1 Nisan 1939 tarihinde T.C. devleti ABD ye imtiyaz tanıyan ilk anlaşmayı yaptı. ABD sanayi malları için %12 ile %88 arasında gümrük indirimi sağlıyordu". (Yılmaz Dikbaş Gaflet Dalalet Hıyanet sf-12). İkinci önemli bir taviz anlaşması ise 27 Aralık 1949 tarihinde eğitim alanında yapılan anlaşmadır. Anlaşmaya göre, "Türkiye de Birleşik devletler eğitim komisyonu adı ile bir komisyon kurulacak. Parası Türkiye tarafından karşılanacak, komisyonun dört Türk ve dört ABD li üyesi olacak, komisyonun başkanlığını ABD nin Türkiye'de ki diplomatik misyon şefi olacak, kararların eşitliği halinde kararın karara verecek." (Metin Aydoğan Bitmeyen oyun sf-91) Oysa bu dönem de Birleşmiş Milletlerde dahi örnek proje olarak seçilen "Köy Enstitüleri" Projesi ülkemiz eğitim sistemi ve kalkınması açısından vazgeçilmezdi. ABD nin isteği üzerine bu projeden vazgeçildi. Bu dönemlerde programı zayıflatılan Enstitüler DP döneminde (1953 te) tamamen kapatıldı. Böylece geleceğimiz olan gençliğimiz ABD ye teslim edilmiş oldu. Bu yeni sistem ile emperyalist kuruluşlarla uyum sağlayacak bir nesil yetiştirmektir amaçları. Bu konudaki başarılarını yakından görmek için 1975 yılında ABD; Türkiye ye Richard Podol'u göndererek sonucu görmek istiyor. R.Podol incelemesi sonunda şöyle bir rapor veriyor: "Türkiye de önemli mevkilerde bakanlık veya İktisadi devlet kuruluşlarında, Amerikan eğitiminden geçmiş Türk'ün yer almadığı kuruluş kalmamıştır". (Metin Aydoğan Bitmeyen Oyun sf-91)

Bu emperyalist saldırının karşısın da önemli ve ciddi bir mücadele veren sosyalist solun önünü kesmek ve sonuca daha kolay ulaşmak için 12 Eylül darbesi planlanmıştır. Bu plan gereğince de bir yandan demokrasi mücadelesini kesintiye uğratarken diğer yandan ise gerici ve ümmete dayalı bir toplum yapılandırması için gerici eğitime sınırsız destek verildi. ABD nin "bizim oğlanlar" dediği darbeci başı Kenan 1983 yılında şöyle diyordu "İmam hatip okullarında iyi eğitim veriliyor. O çocuklardan zarar gelmez, 1930 lardaki laiklik eğitimini yanlış olarak görüyorum". Bu faşist diktatör bir yandan Atatürkçü geçinip her sokağa bir Atatürk büstü diktirirken diğer yandan ise Atatürk dönemini eleştiriyor ve o değerleri birer birer yok ediyordu.

1960 müdahalesi ile gidişata müdahale edilmek istenmişse de sonuç alınamamış, kısa sürede emperyalist proje tekrar uygulanmıştır. T.S.Kuvvetlerinin 12. Genelkurmay başkanı ve 5. Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay Laik Türkiye için bakın ne diyor: "Bu gün laik okullar birer anarşi yuvası haline geldi. Bu laik okullarda yetişen gençlere memleket idaresi teslim edilemez. On yıl sonra bunların hepsi iş başına geçecekler. Onlara nasıl güvenebiliriz? Hem biz laik okullara karşı İmam Hatip okullarını bir alternatif olarak düşünüyoruz. Devletin kilit noktalarına yerleştireceğimiz kişileri bu imam hatip okullarında yetiştireceğiz". (İblisin Kiblesi sf-17-18 Cengiz Özakıncı). Ülkemiz de hem Genelkurmay başkanı hem de Cumhurbaşkanı olarak görev yapan bu Amerikancı gerici ve yobaz bunları söylediğinde; Tayyip Erdoğan, A.Gül, Cemalettin Kaplan, Fethullah Gülen birer çocuklardı. KenanPaşa, Veli Paşa, Şener Paşa, Hürşit Paşalar da genç subaylardı. Bu gün ülkemizde bolca susurlukçu ve Ergenekoncu paşalar ve bir örümcek ağı gibi her yanımızı sarmış olan gericielik işte o günlerin atılan tohumlarıdır.

Bu gün, ormanlarımız, kıyılarımız yağma ediliyor müdahale edemiyoruz. Ülke toprakları, yer altı yer üstü kaynaklarımız peşkeş çekiliyor müdahale edemiyoruz. Özelleştirme adı altında tüm kuruluşlarımız peşkeş çekilmekte müdahale edilemiyor. Sosyal devleti yok ediyorlar müdahale edilemiyor. Enflasyon %20 lerce iken bize %5 deyip aldatıyorlar karşı koyamıyoruz. Mezarda emeklilik getiriliyor müdahale edilemiyor. Hukuk ve adalet duyguları yok ediliyor müdahale edilemiyor. Siyanürle altın arama adı altında tüm insanlığın varlığı oksijenimizi kesmeye çalışıyorlar müdahale edemiyoruz. Çok taraflı yatırım anlaşması adı altında emperyalist kuruluşlara sınırsız hak ve yetkiler tanınıyor müdahale edemiyoruz. Komşumuz Irak'a bizim de desteğimizle saldırıyorlar (sonra sıranın bize geleceğini biliyoruz) müdahale edemiyoruz.

İşte tüm bu müdahale edememişimizin sebebi; gerici yobaz eğitim projesi sonucu belli oranda ümmet toplumunu yaratmış olduklarını göstermektedir. Aydınlar yarınlar umudumuzu asla yitirmemek arzusu ile...

ACI KAYIBIMIZ

Çok sevgili Canımız GÜLCAN IŞIK'I

kaybetmenin acısı içindeyiz
Ailesinin ve Akrabalarının başı sağolsun

A.RızaDuman,Şehriban Duman,Gülümser Kuday, Hatice Işık Nurcan Şahin, Ali Kaplan, Hamza Duman, Zeynel Sarıtaş Canan Duman, Arzu Duman, Ceylan Duman, Mahir Duman Hüseyin Işık, Müseyip Işık, Melek Sarıtaş, Zeynel Sarıtaş Cemal Sarıtaş, Nurettin Sarıtaş, Ayşe Sarıtaş, Sırma Sarıtaş Bahar Sarıtaş, Muhammet Yılmaz, Şengül Sarıtaş Yılmaz H.Ali Tahmaz, Fatma Sarıtaş, Tahmaz, Turap Sarıtaş Uğur Sarıtaş, Nursen Sarıtaş, Umutcan Günday, Işılsu Günday Gizem Sarıtaş, Sinem Yılmaz, Beste Tahmaz

VEFAT

Derneğimizin eski
kursiyerlerinden
GÜLCAN IŞIK'I
kaybettik

Ailesinin ve
yakınlarının başı
sağolsun

İSTANBUL
DİVRİĞİ KÜLTÜR DERNEĞİ

VEFAT

Yönetim Kurulu Üyemiz,
arkadaşımız Ali Pala'nın
sevgili yengesi

SIRMA PALA'yı
kaybettik.

Ailesinin, akrabalarının
ve köylülerinin başı
sağolsun

İSTANBUL
DİVRİĞİ KÜLTÜR
DERNEĞİ

VEFAT

Sevgili Arkadaşım
Hüseyin Ergün'ün
kıymetli annesi

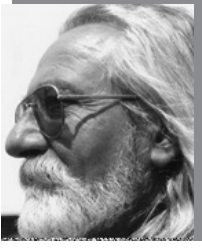
YETER ERGÜN'ün
vefatını üzüntüyle
öğrendim

Ailesinin ve
yakınlarının başı
sağolsun

GÜLTEN TOZANLI

ESAT KORKMAZ*

esatkorkmaz@yahoo.com tr

Akıldan
firar etmek

Sûfi gelenekte gönül ev, akıl ise bu eve girmeye çalışan "hırsızdır". Aşka gelince aşk, bu evin gözüne uyku girmeyen "konuğudur".

Misafirin uyumadığı ev nasıl hırsıza zindansa tıpkı bunun gibi aşkın konuk olduğu gönül akıl için aydır.

Tasavvuf geleneğinde, simgesel anlamda, Tanrı'ya ulaşabilmek için "eksiklik yolu" olarak algılanan akıl yolunu terk ederek aşka doğru koşmak gerekir.

Sûfi kültürde "aşk" söz konusu değilse akıl "huzurludur". Böylesi koşulda akıl size seslendiği zaman ona kulak vermek durumundasınız: Akılın söylediklerini "kullanmak", silahla ateş etmek anlamına gelir. Çünkü akıl, dikkatli bir yönetici, sadık bir yol gösterici ve bilgili bir danışmandır; karanlığın içindeki aydınlıktır. Akılla "akraba" olunsa bile aklın "kan kardeşi" bilgi'den yoksun olunursa, savunmaya açık bir kaleye dönersiniz: Açık konuşursak "bilgi" aklın "tanığı"dır. Akıl ve öğrenim, ruh ve beden gibidir: Akıl, Yaşam'ın kaynağıdır ve Gerçeği gösteren bir "şamandıra"dır. Ruh bedeninizi, beden ruhunuzu düşmanını izler gibi izlemelidir: Çünkü, bilincinizin buyruklarına uymayı öğrenmedikçe kendinizi yönetemezsiniz. Hatanın bedenimize, bedenimizden içimize nereden "giriş" yaptığını saptamamız gerekir: Saptayalım ki "çakış" kapısının "dar" olmasına özen gösterebileyim.

İşin içine aşk girince akılda "huzur" kalmaz: Bir aşk edebiyatı olarak algılayabileceğimiz Divan Edebiyatında "gam", aşk nedeniyle çekilen acıları simgeler; bu nedenle divan şiirinde çoğunluk aşkın yerine kullanılır, yani "gam" aşk demektir. Aşk, gönüller ülkesinin "sultanıdır": Sultan, gam, sıkıntı, belâ ve mihnet adı verilen yardımcılar ile gönüller ülkesini "işgal" eder. Her bireye bulunan "gönle ev sahipliği" yapan "can", işgalci gücün sultanını kapıda karşılar. Eğer aralarında bir çelişki çıkarsa "can" bedeni, yani yurdunu terk eder.

Evernin "hiçlikten" varlığa gelmesine aşk neden olmuştur: Mutlak güzellik(cemal-i mutlak) ve mutlak olgunluk(kemâl-i mutlak) durumunda bulunan Tanrı, gizli bir hazine iken, yani doğuran içliğin "olanağı" iken bilinmeyi sevmiş, kendi güzelliğini görmek istemiş ve "ayna hükümünde" kendini varlığa taşımıştır. Sûfi gelenekte işte Tanrı'nın kendini görme ve gösterme arzusuna "aşk-ı mutlak" adı verilir. Canlı-cansız her şey, aşk-ı mutlak nedeniyle vardır; her şey aşk-ı mutlak nedeniyle hareket eder-döner-sallanır. Yine her şey, "ilâhî aşk şarabı"ndan içmiş esiriktir. Yarımğökküre olan "Gökyüzü", içinde ilâhî aşk şarabının bulunduğu kocaman bir kadehtir. Aşk, kültürü önceleyen temelden kaynaklandığı için akıl ile ondan sakınılması, "akıl" ile onun terbiye edilmesi olanaksızdır: Açıkçası aşk, "görünmez bir belâ"dır. Bu nedenle aşk, sözle anlatılamaz ve anlaşılamaz; o bir "hâl" olgusudur, yani yaşama ve hissetme durumudur. Doğal olarak aşk belâ ile geldiği için "ateş" ile simgelenir: Ateşi gözle görmek "ayne'l-yakîn", yazılanlara dayanarak anlamaya çalışmak "ilme'l-yakîn", içine girerek, kavruarak, yanarak algılamaya çalışmak "hakke'l-yakîn" adını alır. Aşk, hakke'l-yakîn durumunda ayırdına varılan bir "ateş"tir.

Tasavvuf geleneğinde, "akıl-aşk çatışması" önemli bir kırılma noktasını oluşturur: Hakikate akıl yoluyla değil, "aşk" yoluyla ulaşılabilir, yargısı egemendir. Mutlak Geçek'e varmada akıl "eksiklik ve güvenilmez" bir araçtır. O zaman yapılacak şey açıktır: Yol eri, akıldan "firar" ederek kendini bütünüyle aşka teslim etmelidir. Ancak aşka teslim olunması durumunda kapılar açılacak, vuslat gerçekleşecektir. Akıl "Cebrail" olduğuna göre Cebrail terk edilecek ve "Refret" aşkı simgelediği için O'na binilecektir. Miraç örneği bunun kanıtı durumundadır: Muhammet Mirac'a yükselirken Sidretü'l-müntehâ denilen yere kadar Cebrail ile birlikte yol alır; buraya ulaştıklarında daha öteye gidemeyeceğini söyler. Bunun üzerine Muhammet, Refret adlı "manevi binite" biner ve İlâhî Huzur'a çıkar. İnsanoğlu bilincinin şafağında aynı zamanda doğadan "bağımsızlaşma" sürecine girer: Sürece, içgüdülerin dönüşümü eşlik etti. Denebilir ki aşk gibi dolaysız ilişkilerin kökeninde yüz binlerce yıllık içgüdülerin varlığı bulunur. Bu içgüdülerin varlığı, günümüzde bize, oldukça "yabani" gözüke de özünde doğayla "özdeş" insanın soysuzlaşmamış ve yitirdiğinde bir daha "ulaşamayacağı" özelliklerdir. Çünkü, insan istese de tam olarak doğasına "dönemez" artık; bu, kültürel öğelerinden tümüyle sıyrılması anlamına gelir de ondan, yani insanlığından çıkması.

GENEL KURUL İLANI

Çamşılı Hüseyin Abdal Derneği İstanbul Şubesi Olağan Genel Kurul Toplantısı 21.09.2008 tarihinde saat.11.00 de, toplantıda çoğunluk sağlanmadığında 2.toplantı 28.09.2008 tarihinde saat 11.00 de dernekte yapılacaktır. Tüm üyelerimize duyururuz.

GÜNDEM

- 1- Açılış ve yoklama
- 2-Divan teşekkülü
- 3-Saygı duruşu
- 4-Şubenin feshi kararının alınması
- 5-Kapanış

Adres: Çamşılı Hüseyin Abdal Derneği İstanbul Şubesi Cihangir Mah. İGŞ yanı No.195 Daire 10 Avcılar-İstanbul

İrtibat Telefon.05326141880

Sanayi'de küçülme gerçek ama tarımda büyüme sanal olabilir!

İstanbul Sanayi Odası (İSO) geçtiğimiz günlerde yaptığı açıklamada 2008 yılının ilk yarısındaki rakamsal göstergelerin 2007'nin ikinci yarısındaki rakamlara göre daha olumsuz gözüktüğünü ve 2008'in ilk yarısında üretimlerinin azaldığını bildiren sanayi şirketlerinin oranının % 24.4 ten % 34.7 ye yükseldiğini açıkladı. İSO'nun gerçekleştirdiği Ekonomik Durum Tespit Çalışmasına göre, bu çalışmanın 5 temel göstergesinden 4' ünde yani üretim, iç satış, dış satış ve yeni siparişlerde artış bildiren işletmelerin oranı düşmüş fakat azalış bildiren işletmelerin oranı artmış gözükyor. Aynı açıklamada, 2008'in genel ekonomik göstergeler itibarıyla kayıp yıl olabileceği de ifade ediliyor. Geçtiğimiz ay yine İSO tarafından açıklanan Türkiye'nin 500 büyük sanayi kuruluşunun toplam üretimi 207 milyar dolar iken, Japon Toyota'nın sadece yıllık üretim değerinin 230 milyar dolar olması da Türk ekonomisinin içinde bulunduğu durumu gözler önüne seren ayrı bir gösterge. Bu tabloya bakıldığında maalesef Türk sanayisinin gerçek bir küçülme döneminden geçtiğini görüyoruz. Türk ekonomisi ile ilgili diğer rakamları da incelersek, Türkiye İstatistik Kurumu 'na göre 2008'in ilk 3 aylık döneminde Gayri Safi Milli Hasıla'nın (GSMH) % 6.6, tarım sektörünün de % 5.6 oranında büyüdüğünü görüyoruz.

Türkiye'nin sanayisi yukarıda belirttiğimiz rakamların gözüktüğü bir küçülme döneminden geçerken Türk tarımı gerçekten böyle bir büyüme gösterebilir mi? TÜİK'in açıkladığı rakamlarda gözüken tarımda büyüme oranı gerçek mi yoksa sanal mı ? Bunu biraz daha ayrıntılı incelemekte fayda var, çünkü eğer sanal bir büyüme ile karşı karşıya isek ve nasılsa büyüyoruz rehaveteye kapılarak gerekli önlem ve tedbirleri almaz isek mühim sonuçlar ile karşılaşabiliriz ki karşılıyoruz. O yüzden rakamları incelemeye biraz daha devam edelim : geçen yılın aynı döneminde tarımda % 6.9 küçülme yaşanmış. Bu nedenle, tarımda bu sene yaşanan %5.6 lık büyüme ilk bakışta "olumlu" bir gelişme izlenimi veriyor. Peki , 2007 yılında yaşanan küçülmenin nedeni neydi, bunu bir hatırlayalım: 2007'de yaşanan ciddi seviyelerdeki kuraklığın yol açtığı büyük zarar bu rakamların olağanüstü düzeyde gerilemesine neden olmuştur. Bu neredeyse doğal afet sayılabilecek etkenin unutulmaması gerekir. Bağıra bağıra gelen küresel ısınmaya hazırlıksız yakalandığımızdan, Türk tarımı için bir felaket yılı haline gelen 2007 de yaşanan bu küçülme; Türk ekonomi tarihinin son 40 yılında ikinci kez görülecek kadar olağanüstü bir durumdur. Dolayısı ile bu seneki durumun eksilerden artıları geçiş yapılarak başarı

sağlandığı şeklinde sunulması doğru değildir. Türk tarımı 2007 yılında diğer tüm ülkelerde de yaşanan ortak bir sorundan etkilenmiş fakat maalesef diğer ülkelere oranla daha fazla küçülmüştür, dolayısı ile iklim şartlarının bu sene bir nebze normale dönmesi ve kısmi tedbirlerin alınması ile yaşanan küçülmenin de gerilemesi doğaldır. Tarımda kendi kendine yetebilme özelliğini kaybeden Türkiye'nin tarım dış ticaretindeki açığı da giderek büyümektedir. 2007' de tarım ürünlerinde toplam ihracat 3 milyar 724 milyon dolarken, ithalat 4 milyar 640 milyon dolara yükselmiş ve dış ticaret açığı da 916 milyon dolara çıkmıştır. Türkiye İstatistik Kurumu'na(TÜİK) göre tarım sektörü, sosyal ve ekonomik yönleriyle uygulanan politikaların sonucunda son 25 yıllık dönemde sürekli olarak güç ve kan kaybetmiştir. O halde gözüken sanal büyüme rakamlarına sevinip de fazla rehavete kapılmadan, tüm dünyada tarımın öneminin ve önceliğinin giderek arttığı bir dönemde, hızla tarım reformlarının gerçekleştirilmesine ve geliştirilmesine çalışılmalıdır. Kısaca özetleyecek olursak tarım politikalarının hem Türk tarımına ve Türk çiftçisine hem de son yıllarda yaşanan gelişmelere uygunluğu tekrar gözden geçirilmelidir. Tarımın alt yapı sorunlarının çözümlenebilmesi için sulama, parçalanmış arazilerin yeniden bir araya getirilmesi

*Sadık ÇELİK

(toplulaştırılma) ve tarla içi geliştirme hizmetlerinin tamamlanması gerekmektedir. Her şeyden önemlisi, tarlalar ve çiftçiler bilgisiyle, teknolojiyle, Ar-Ge çalışmalarıyla ve üniversitelerle buluşturulmalı ve kaynaştırılmalıdır. Türk üreticisinin şu ana kadar en eksik kaldığı noktalardan biri olan pazarlama, satış ve örgütlenme sıkıntılarının giderilmesi için de yeni planlamalar yapılmalı ve çağın gereklerine ayak uydurulmalıdır. Son olarak, unutulmamalıdır ki üreticiler insani ve sosyal gereksinimlerini karşılayacak gelir düzeyinde değillerse, Türk tarımına ve Türk milli gelirine de katkı sağlamayacak düzeyde olmayacaklardır. Sürdürülebilir bir yaşam standartına sahip olmayan üreticilerin sürdürülebilir bir kalkınmaya imza atması beklenemez. Bu nedenle, Türk tarımına verilen teşvik ve krediler ile yapılan yatırımların artırılması ve bu kaynakların doğru yerlere doğru amaçlar için aktarıldığının kontrolünün iyi yapılması gerekmektedir. Bu şartlar yerine getirildiğinde Türkiye'nin tarımda ve dolaylı olarak sanayide sanal değil gerçek bir büyüme yaşamaması için bir neden yoktur. **Keyveni Hazır Yemek ve Catering Kurucusu*

TEŞEKKÜR

Demir Çelik Divriği Spor Kulübü'ne yeni seçilen kulüp yönetimini ve kulüp başkanını kutlarız.

Ayrıca Demir Çelik Divriği Spor futbolcularına, teknik direktörüne, emektarlarına ve taraftarlarına başarılı bir sezon geçirmelerini dileriz

**İSTANBUL
DİVRİĞİ KÜLTÜR DERNEĞİ**

BAŞSAĞLIĞI

Divriği'nin sevilen iş adamlarından Sadık Özgür'ün sevgili eşi

SAADET ÖZGÜR

aramızdan ayrılmıştır. Özgür ailesinin başı sağolsun

İstanbul Divriği Kültür Derneği Başkanı Rıza Gürnlü Divriği Kültür Derneği Divriği Şube Başkanı Ali Gençdal

ERSAN TAŞPINAR'ı
UNUTMADIK

**O büyük gün geldiğinde,
Ben, kim bilir kaç yıldan beri,
Ebedi yatağımda, toprağın derinliklerinde
Sonsuz bir uykuda uyuyor olacağım.
Ve milyonları saran o tarifsiz sevince,
Ben de sessizce ortak olacağım.
Mevsim ilkbahar, sıcak bir yaz da olsa,**

**Gece gündüz farketmez, ben her zaman hazırım
Adımın yazıldığı taş bile yıkılsa da,
Kalmamış da olsa, şu dünyada mezarım,
Hatırlayıp tek canlı gelmece başucuma,
O müjdeyi ben doğadan alacağım.
Nasırlı ellerle yaratılan o görkemli bayrama
Hiç kimse farketmeden ben de katılacağım**

ARKADAŞLARI

Ufuk Uras, Murtaza Yıldırım, Muharrem Yağbasan,Cafer Tire H.Güzel Yılmaz, Ali Rıza Duman, Mahmut Memduh Uyan Hüseyin Gülseven, Canan Duman, Saadet Bayar, Birsan Bayar Vahap Yılmaz, Murat Özdemir,Tayyar Sedef, Kemal Gündoğan Aydın Kılıç Kudret Sedef, Battal Kılıç, Metin Kılıç, Bülent Özdoğan, Levent Özdoğan Mahmut Şengül, Ali Yağbasan, Hasan Gürsoy, Nurgül Ateş, Sibel Şedef Murat Karayılan, Seyit Ali Aydoğmuş,Erol Durgun,A.Bahadır Öksüz A.Vahap Yılmaz, Orhan Özdemir ,Hüsnü Tire, Ali Gündüz, Battal Küçük Cuma Gürsoy, Battal Özdemir, Mahmut Döne, İsmail Asil, Haşim Coşkun Sabri Balakan, Selahattin Çelik, Şahin Küçük, Yahya Bayar.

Aleviliğin Kökleri

Bütün yalınlığı ile birer birer ortaya çıkan gerçekler karşısında "işte sizin geçmişiniz budur" diyerek önümüze konan hayali ve hamasi safsatalara inanmaya devam etmemiz tarihi değiştirmeyecektir.

Helenler, Latinler ve Bizanslılar bu coğrafyayı binlerce yıl boyunca işgalleri altında tuttular. Bu topraklar üzerinde, su kemerleri, köprüler, tiyatrolar, kamu binaları ve mabetler inşa ettiler. Şehirler, saraylar kurdular, saltanatlar sürdüler. At bindiler, kılıç kuşandılar, ordular düzdüler. Geçmişin istilacıları bu topraklar üzerine doğal olarak kendi hayat tarzlarını, kültürlerini ve inançlarını da yaymaya çalıştılar. Ne var ki Anadolu halkı kendisine dışarıdan dayatılan ithal inanç ve kültürleri asla benimsemedi. Binlerce yıl sürmüş istilalarının sonunda Anadolu'nun kültür hayatında onlara ait ne varsa onlarla beraber, geride hiçbir iz bırakmadan ortadan kayboldu. Anadolu'nun birçok yerinde uzun sürmüş işgallerin fiziki kalıntıları bulunmakla beraber, bugün Anadolu insanının yaşadığında, inancında ve kültüründe Helen, Latin ve Bizans etkisine rastlamak hemen hemen imkânsız gibidir. Şairin dediği gibi, bu toprakların 'nazlı, seher-sabah uykularını' parçalayan

istilacılar, bir gölge bile bırakmadan geçip gittiler. Sel gitti kum kaldı. Luvi kültürü bu coğrafyada on bin yıldır varlığını sürdürüyor. Luviler, bu toprakların sesiz sahipleri ve en eski yerlileri aramızda yaşamaya devam ediyorlar. Luviler'in (Kelimeyi özgün hali ile önündeki 'A'yı düşürmeden telaffuz edecek olursak Aluvilerin) bugün adına Aleviler dediğimiz inanç topluluğunun ataları oldukları, yadsınamaz ve inkâr edilemez bir doğru olarak geleneksel bilgilerimizi alt-üst ediyor, ezberlerimizi zorluyor. Hiçbirimiz doğruları ihmal ederek entelektüel dünyanın içinde yer almaya devam etme ayrıcalığına sahip değiliz. Hiç kimse cebindeki bir avuç çöl kumu ile bu muazzam geçmişin, bu görkemli m irasın üzerini ebediyen örtme becerisini gösteremez. Tarih 'gayri kabil-i rücu' olarak yaşandı ve çok gerilerde kaldı. Zaman tüneline geçmiş yolculuk yapıp, tarihi olayları geleneksel

bilgilerimize uygun olarak yeniden biçimlendirmemiz de mümkün değil.

Bütün yalınlığı ile birer birer ortaya çıkan gerçekler karşısında "işte sizin geçmişiniz budur" diyerek önümüze konan hayali ve hamasi safsatalara inanmaya devam etmemiz tarihi değiştirmeyecektir.

Eser Adı:
Aleviliğin Kökleri
Abdal Musa'nın Sırrı
Yazar: Erdoğan Çınar
Yayınevinde kitabın ait olduğu Dizi Adı: Adonis Kitaplığı
Kitabın genel anlamda türü: Tarih, Din, Alevilik
Kapak tasarımı:
Ahmet Sungur
Yayına Hazırlayan:
Hakan Tanıttıran
Cilt Bilgisi:
Normal Karton Kapak
Kağıt Bilgisi: 70 gr enzo
Basım Tarihi:
Nisan 2008
Sayfa Sayısı: 264
Kitap Boyutları:
16 x 24 cm
ISBN No: 978-9944-115-38-4
Etiket Fiyatı: 18 YTL
Çıkış Tarihi:
20 Nisan 2008

Divriği'de kullanılan

Deyimler

Ağır aksak: çok yavaş ve düzgün olmayarak
Baskın çıkmak: üstünlüğünü göstermek
Cehenneme kadar yolu var: cehenneme gitsin
Çöplük horozu: güzel çirkin ayırt etmeyen kadın düşkün erkek
Dağdan gelip bağdakini kovmak: emek vermediği bir şeyde başkasının yerini almaya çalışmak
Elinde olmak: yapabilir olmak
Fırsatı ganimek bilmek: çıkan fırsata sevinmek ve ondan yararlanmaya çalışmak
Geriden geriye: uzaktan
Hangi rüzgar attı: hiç görünmüyordun ; nasıl oldu da geldin?
İçi geçmek: yaşlılıktan, gücü azalmış olmak
Kaş göz etmek : kaşla,gözle işaret etmek
Meşe odunu: görgüsüz kaba, saba adam
Nereden esti: nereden aklına geldi?
O tarafı olmamak: konuyla ilgisi yokmuş gibi davranma
Ötesi var mı: bundan kötüsü düşünülemez
Pis pis gülmek: arsız, arsız gülmek
Sağdıç emeği: karşılığı alınmayan , boşa giden emek
Taziya dönmek: çok zayıflamak

Ata Sözleri

Akraba ile ye iç , alışveriş yapma
Bey ardından çomak çalan çok olur
Çok bilen (söyleyen) , çok yanılır
Dağ başına kış gelir, insanın başına iş gelir
Eşeğe cilve yap demişler, çifte atmış
Geçmişe mazi, yenmişe kuzu derler
Her çok , azdan olur
İki kişi dinden olursa bir kişi candan olur
Kar ne kadar çok , yağsa yaza kalmaz
Mühür kimde ise Süleyman odur
Orman olurda domuz olmaz mı
Perşembenin gelişi Çarşambadan bellidir
Sel ile gelen ,yel ile gider
Sen ağa ben ağa, bu ineği kim sağa
Tatlı tatlı yemenin acı acı geçirmesi olur
Ulular köprü olsa basıp geçme
Ver yiğidi yiğide, Mevla rızkın yerire
Yalnız öküz çifte koşulmaz
Zenginin iki dünyasıda mamurdur

Kelimeler

Ayak gıltı: Yatağın ayak tarafı
Asbap: Yıkanacak çamaşır
Basma: Yorgan, döşek ve kadın elbisesi kumaşı
Cağ: Tahtadan yapılmış korkuluk
Çemkirmek: Dikleşmek, karşı gelmek
Debbe : İki kulplu kavurma kabı
Essah: Gerçek
Fışkr: Eşşek boku
Gamga: Kesilen ağaçların yontuları, küçük parçaları
Hakua: Sulama sularının geçtiği boğaz
İbicek: Kura
Malamat: Rezil olmak
Lenger: Geniş bakır tabak
İşlik: Gömlek
Nuzul: Felç
Öksemek: Özlemek
Mırıl: Bulanık su
Sümeye: Boşuna
Şurma: Yanan odun ve kömürden çıkan zehirli gaz
Terek: Raf
Yantiri: Yan yana yürüyen
Zağarki:Herhalde

Yöresel yiyecek

Kendiliğinden yetişen bitkilerden yapılan yiyecekler

YARPUZ / NARPUZ

Su kenarlarında yetişen yarpuz yabani bir nena türüdür. Yoğurtlu çorba da ,çeşitli çorbalarda kullanılır. Saçlarını kınalayan hanımlar kınanın rengini vermesi için de yarpuzu kullanırlar.

YEMLİK ÇORBASI

Toplanan yemlikler çiğ olarak yendiği gibi çorbası da yapılır. Bunun içine yağ, soğan ile yapılan soharıcının içine yemlik eklenir ve pilavlık bulgur eklenerek sulu bir şekilde pişirilir. (Çamşıhı- Başören)

Sultan Polat'tan derlenmiştir.

Müjgan ÜÇER - Fatma PEKŞEN
(Divriği'de Mutfak Kültürü)

Yöresel Şiir

BEKLERİM SELAMIN

Beklerim selamın seher zamanı
İlğit ilğit esen yel ile gönder
Engel olur ise dağlar dumanı
Mektupla geç kalır tel ile gönder

Aşk ateşi gül sinende coşarsa
Firkat gelir ela gözler yaşarsa
Irmak kenarına yolun düşerse
Bırak boz bulanık sel ile gönder

Selviye benzersin dallar içinde
Herkes seni söyler diller içinde
Eğer dolaşırsan güller içinde
kopar yaprağını dal ile gönder

Ateşlere yakma Mahmut Erdal'ı
Tükendi takati kalmadı hali
Kulağım haberde gözletme yolu
Ağızdan ağıza dil ile gönder

MAHMUT ERDAL

BULMACA

Hazırlayan: Mümin Kerim Aydoğan
Divriği Karakale Köyü

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1													
2													
3													
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11													
12													
13													

Soldan Sağa 1) Pop müziği sanatçısı 1996 yılında vefat etti - Azeri çalgısı 2) Buğday tozu - İsim - Balıkçı kayığı 3) Fosforoğlu (Oyuncu) 4) Bir halk oyunu 4) Beyaz - ince saç kutu 5) Şarkıda tekrar - leke 6) Subay yaveri - bir nota 7) Sodyum'un simgesi - Denizde gelgit olayı- Sinema oyuncusu Kadir..... 8) İlkel taşıt (nehir) - üstün,klas - Karadeniz'de yaşayan bir halk 9) Büyük , kocaman - vilayet- bir cetvel- türkü 10) Büyükanne - Kemal Sunal'ın bir filmi 11) Bir çiçek adı - adanan hediye 12) Divriği'nin madeni - acil 13) İlgili, seçkin.

Yukarıdan Aşağıya1) 2006 yılında kaybettiğimiz Erzincan'lıİTHM sanatçımız - Rusça evet 2) Lahza - kesici bir bıçak- makyaj malzemesi 3) Bir ek- Film gösterim yeri 4) Askeriyede bir sınıf - kedi yavrusu 5) Ud çalan - gerçek - otlak 6) Sporda başlangıç noktası - Başlangıçta yer alan - 7) Mısır'da bir tanrı,itici güç - Hitit - Kırmızı - Hz. Ali taraftarı 8) Meydan ,saha - duman karası - Osmanlı'nın 1918'de yaptığı antlaşma 9) Mekansız - uzaklık anlatır -10) Küçük orman - olağan,basbayağı 11) Milletvekili Güneş - olumsuzluk eki - Adaletli 12) Birdenbire - ağız armonikası - 13) Bir tanrı- emir veren - Füzle

Önceki bulmacanın cevabı

Soldan Sağa 1) Gülcihan Koç 2) Üre - Sema -Rize 3) Leblebi - etfal 4) Et- Ararat 5) Rinit - atik - ek 6)Dm - kimlik 7) Elma- leman 8) Manisa - Pilot 9) An - kaşar - traş 10) Nar - Raşit 11) Mor - fena- ilk 12) Turan Engin 13) Aroma- aar - ebr
Yukarıdan Aşağıya1) Güler Duman - ta 2) Üretim - Anamur 3) En - roro 4) Laiklik - ram 5) İse - Timsah- na 6) Heba - maaş- fe 7) Amirat - Arena 8) Na - ati- pranga 9) Erikli - şair 10) Ortak - elti 11) Çifti - amorti 12) Za- ata 13) Pelikan - Şakir

İSMAİL ASİL

Farkında Olmak

İşgalciler ayak bastığı toprakların önce tarihlerini talan ederler.Önceleri bu tarihi zenginliğin yağmalarına da “ganimet” derlerdi.Kendi ideolojisinde bu talan “haktandı”.Tanrı adına kutsanırdı.Günümüzde ise açık işgal olmadan da insanlık tarihinin ortak mirası olan böylesi bir tarihsel dokuları yerinde “ranta” dönüştüren bir anlayışla karşı karşıyayız.Hem de onları restorasyon adı altında yaşatmayı savununur olsalar da.Ne yazık ki neden ve nasılların umursanmadığı,etrafımızda olup biten hiçbir şeyin farkına sahip olmadığımız dönemlerden geçiyoruz. İşte böylesi bir duyarsız döneme itirazı olan Divriği Gazetesi,bir nebze olsa memleketimizde olup bitenleri haber yaparak gelecek umutlarımıza bir pencere açıyor.Eşsiz birer dünya mirası olan tarihi yapılarımızın nasılda tahrip edildiğini,restorasyon adı altında nasılda dokularının bozulduğunu,bizlere birkaç sayıdır taşıyor. Öyle ki birçok ulusal medyada yer bulan haberlerine bir yenisini daha ekledi.Onu da uzman bilgileriyle besleyen yorum ve düşünceleriyle haberleştirip,televizyon kanallarının açık oturumlarına konu kaynağı olarak taşıdı.Bu işin peşini bırakmadan ısrarla takipçisi olduğunu da kültür bakanına birebir bilgi ve belgelerini aktarma fırsatını buldu.Doğrusu gazetemizin böylesi bir işlevi bana şu özdeyişi hatırlattı; “derin olan kuyu değil,kısa olan iptir” derler.Bizlere düşen de gazetemizin tutmuş olduğu ipin biraz daha uzatılmasına katkı sunmak,her zaman yanında yer almak gerekmezmi? Ayrıca bu duyarlılığına ve kamuoyu yaratma çabasına (ki bence yaratmış ve de başarılı olmuştur) ben kendi adıma şimdiden teşekkür ediyorum. Sevgili dostlarım,ayrıntıları elbette bu işin uzmanlarına bırakmak bir yana,restorasyon kısaca özü korumaktır.Hem de onu özgün ve yapsal malzemeleriyle.Ömrünü uzatmaktır.Aynı zamanda orada iç içe yaşayan halkı da bu eserleri korumayı bilincine taşımak olmalıdır.Bu koruma bilincini geliştirmeden maalesef bu çalışmaların uzun vadede bir karşılığı olmayacaktır.Hele ki Anadolu yerleşim yerlerinde...Tüm bu tarihi kalıntı yapıları birer “define” avcılığı iştahıyla bakma gibi bir hastalığımızın olduğu gerçeğini göz ardı etmeden.Bu konudaki bilinç,Bir kenti var eden aynı zamanda onun üzerinde yükseldiği tarihi dokuları duyumsamaktır.Onların hangi tarihselliğin ürünü olduğunu,geçmiş anlamamızda bizlere bilgi sunan ve geleceğimize de aktarabileceğimiz zenginliğimizdir. Düşünebiliyormusunuz?Memleketimizin Divriği Kalesi olmadan,sonradan camiye dönüştürülsede Ulu Cami’si,tarihi hamamları ve şifahaneleri, olmadan ki halini?Kaldı ki Ulu Cami’nin bile yüzyıllardır hangi aşamalardan geçtiğini,kimlere mekan olduğunu ve işlevini tam olarak hala bilemiyoruz.Uzun yıllar hep bunların birer birer yok oluşlarının ne kadar farkında olduk,bu da ayrıca sorgulanmalı.O kaybolan güzelim konaklar,tarihi çeşmeler ve yeşil dokusu...Sanıyorum birazda tüm bunların bilince çıkarılmasında onun üzerinden yaşayan halkların mutluluğuyla da doğru orantılı olduğunu söylesem de pek de haksız sayılmam. Peki Divriği’de olup biten nedir?Bu restorasyon kimlerle ve nasıl sürdürülüyor?Buna da gazetemiz yeterli cevabı veriyor zaten.“Ben yaptım oldu”zihniyetine itiraz ediyor.O eşsiz yapıları sanki çamaşır suyuna batırılmış bir halde “bakın nede güzel oldu”deyip Yeşil Divriği Gazetesi’nde savunmaya geçmelerine elbette ki bizlerinde itirazı olmalıdır.Restorasyonun aynı zamanda kültürel bir faaliyet ve felsefesinin olduğunu,böylesi bir faaliyetin ancak ete kemiğe büründürcek uzman kadroların ve sorumluluk sahibi,işini ciddiye alan insanların işi olduğunu bu insanlara elbete ki hatırlatılmalıdır.Bu tip mimari yapıların restorasyonu elbete ki çoklu ortamların yaratıcılığına acıp,bir fikre dönüştürülmelidir.Yoksa birkaç kişiye el altından “ihale” edilerek tek boyutlu bir düşünceye hapsedmek,para için bunu bir fırsata dönüştürmek isteyenlere yol vermek olur ki,bu da tarihi eserin başına gelebilecek en büyük kötülük olur. Buna vicdanımız elvermez . Sonuç itibarıyla,şimdi anlıyoruz ki alel acele çıkarılan “yerel yönetim yasası”yanında “kültür ve tabiat varlıkları koruma yasalarıyla tüm bu faaliyetleri belediyelerin yetkisine bırakılan işlerin takipçisi olmak varmış.Bu da bizlere gösteriyor ki,yerel yönetimlerin ve ona sahip olmanın ne kadar da önemli olduğunu anlıyoruz.Hayat algılaması dışında geçmiş’de korumanın,her türdan talana dur demenin bir adımı olduğunu bizlerin bir kez daha önüne koyuyor.Gazete,sadece bugünü ve geleceğimiz değil,geçmişide korumak adına yerel yönetimlerin önemiyle bizleri karşı karşıya getirdi.Böylesi bir gerçekliği de bizlerle yüzleştirdiği için bir kez daha Divriği Gazetesi’ne teşekkür ediyorum.

KONGRE İLANI

ÖZBAĞ KÖYÜ
KÜLTÜR VE DAYANIŞMA DERNEĞİ

Derneğimizin olağan genel kurul toplantısı 12 Ekim 2008 tarihinde saat.11.00 de, toplantıda çoğunluk sağlanmadığında 2.toplantı 19 Ekim 2008 tarihinde saat 11.00 de dernekte yapılacaktır. Tüm üyelerimize duyururuz.

ADRES: Sanayi mah Teknik Sk. No: 18
Kağıthane - İstanbul
İrtibat Tel: 0542 311 75 18

GÜNDEM

1. Açılış ve yoklama
2. Başkanlık divanı seçimi
3. Saygı duruşu
4. Yönetim kurulu faaliyet raporunun okunması
5. Yönetim kurulunun ibrası
6. Tahmini bütçenin görüşülmesi ve oylanması
7. Yönetim, denetim, kurulu asil ve yedek üyelerinin seçimi
8. Dilek ve temenniler
9. Kapanış

Yönetim Kurulu

Yalnızsöğüt Köyü Gençleriyle buluştu

Yalnız Söğüt Köyü Gençleri köyde bir Dostluk Pikniği düzenlediler. İstanbul, Ankara ve İzmir’den Yalnızsöğüt Köyü’ne gelen gençler iki- üç gün köyde kalarak hem köyün sorunlarına çözüm aradılar hem de eğlendiler. Katılan gençlere mikrofon tuttuk. Bakın neler söylediler. **Bu kadar kalabalığı nasıl topladınız? Piknik kararı nasıl ortaya çıktı?** Sadece düğünlerde ve cenazelerde birbirlerini görebilen biz Yalnızsöğüt’lü gurbetteki gençler, İstanbul Derneğimizin futbol turnuvasına katılması ile farklı bir paylaşımın içine girdik. Divriği Költür Derneği’nin düzenlediği futbol turnuvası bize birbirimizi daha fazla görme ve büyüğşehirin kozmopolit yapısında

köylüler olarak birleşme güzelliğini yaşattı. Bu bizim kafamızda çok olumlu işler yapabileceğimiz düşüncesini oluşturdu. 2007 yılında bu düşünceler doğrultusunda www.yalnizsogut.net adresli internet sitesini yaptık. İnternet sitemiz farklı şehirlerdeki köylülerimizle sürekli irtibat kurmamızda çok faydalı oldu. Üyelerimizin diyalogları birçok genç köylümüzün birbirini tanımadığını bize gösterdi. İşte bu yaşanan süreç çeşitli illere dağılmış biz Yalnızsöğüt gençlerinin köyde buluşup bir eğlence yapmasını sağladı. İnternet sitesinden yapılan duyuru ile herkes kendi imkânlarıyla ve izinlerini o tarihe denk getirerek 2 Ağustos da iyi bir katılımıla Yalnızsöğüt te buluşuldu.

Peki iyi eğlendinizmi bari? Köylülerimizden aldığımız 2 adet küçükbaz hayvan ve bakliyatlarla etli bulgur pilavı, etli yeşil fasulye, katıklı(ayranlı) çorba, salata ve karpuz menüsüyle katılan köylülerimize yemek verdik. Köyümüz gençlerinden halk müziği sanatçısı Hasan Şahbaz kurulan ses sistemiyle bize eşsiz bir konser verdi. Bir düğün coşkusuyla köyde yaşayanların tam katılımıyla halayların hiç durmadığı yüzlerin hiç asılmadığı, en ufak bir olumsuz durumun yaşanmadığı bir eğlence yaptık. Katılan bütün yaşlı ve orta yaşlı köylülerimizden tebrikler aldık bu da bizi çok gururlandırdı. Birbirini yeni tanıyan veya uzun yıllardır

göremeyen gurbetteki gençlerimiz bu eğlenceye doyamamış olacaklar ki akşam karanlık çöktükten sonra okulumuzu açıp içeriye ışık sistemi kurup eğlencemize geceyarısına kadar devam ettik. Bu etkinliğimize katılan bütün köylülerimize özellikle muhtarımız Hasan Halis'e, yemek yapımında emekleri geçen Abbas Şahbaz, Yusuf Sökmen(aslında menüde olmayan katıklı çorbayı kendisi yapmıştır), Ahmet Özdemir'e, o eşsiz sesiyle bize müzik ziyafeti veren Hasan Şahbaz'a, anlattığı köyümüzde yaşanmış eski komik hikayeleriyle bizi kahkahalara boğan Kemal Deveci'ye(mamo) Divriği gazetesi aracılığıyla bir kez daha teşekkür ederiz.

ABF'den Zorunlu Din Dersine Hayır eylemi

Alevi Bektaşî Federasyonu (ABF) ve Pir Sultan Abdal Derneği'nin ortaklaşa düzenledikleri **Zorunlu Din Derslerine Hayır** oturma eylemleri Türkiye geneline yayıldı. Taksim Meydanı Tramvay Durağında başlayan eyleme çok sayıda Alevi örgütü katıldı. ABF Genel Başkanı Ali Balkız'ın katıldığı oturma eylemi Taksim Tramvay Durağı'nda yapıldı. Zorunlu din dersini çocuklarına aldırarak istemeyen bunun için AIHM'e başvurarak çocuklarını din dersinden muaf tutan Ali Kenanoğlu ve Hatice Köse de eyleme katıldılar. Oturma eyleminde Ali Balkız, Alevilerin din dersi almak istemediklerini, din dersleri uygulaması bir insan hakları ihlaliydi dedi. AKP'yi, AIHM ve Danıştay Kararları'nı acilen uygulamaya davet ediyoruz diyen Balkız, başta Alevi-Bektaşî çocukları olmak üzere; demokrat, laik, ilerici, devrimci, çağdaş ailelerin çocukları için de

bir zulüm ve asimilasyon aracı olan zorunlu din dersleri uygulamasına karşı verdiğimiz mücadele; Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin Ek:1 nolu protokolün 2. maddesine aykırı bulunmuş ve ilgili karar 09.01.2008 tarihinde kesinleşti dedi. Balkız çocuklarımıza zorla Sübhaneke, İhlas, Kevser, Tahiyat, Allahümme Salli, Allahümme Barik, Rabbenâ _tinâ öğretecekler. Sınıf sıralarının üstünde namaz tatbikatları yaptracak, camilere geziler düzenleyecekler biz bunları istemiyoruz dedi.

URAS DESTEK VERDİ

ÖDP Genel Başkanı ve İstanbul Milletvekili Ufuk Uras Taksim'deki oturma eylemine katıldı. Uras Diyanetin başlıbaşına bir rezalet olduğunu, laik devlette Diyanet İşleri gibi bir kurumun olamayacağını söyledi. Uras Alevi

yurttaşların zorla Sünni islam inancına göre asimile edilmesine herkes karşı çıkmalıdır dedi.

DKD(Divriği Kültür Derneği) eylemi destekledi.

Dernek Başkanı Rıza Gürnlü dernek üyeleriyle birlikte Taksim Tramvay Durağı'na gelerek oturma eylemine destek verdi.

TEŞEKKÜR

Sevgili Annem
Yeter Ergün'ün

vefatından dolayı beni hiç yalnız bırakmayan akrabalarım ve arkadaşlarıma, gazete ilanlarıyla acımı paylaşan dostlarıma teşekkür ederim.

HÜSEYİN ERGÜN

VEFAT

Kıymetli arkadaşım Ali
Pala'nın kıymetli yengesi

SIRMA PALA'nın

acı kaybını öğrenmiş
bulunmaktayım.

Ailesinin ve akrabalarının
başı sağolsun

GÜLTEN TOZANLI

VEFAT

Derneğimizin üyelerinden
sevgili

GÜLCAN IŞIK'ı
kaybetmenin üzüntüsü
içindeyiz

Ailesinin ve
akrabalarının başı
sağolsun

BAŞÖREN
KÖYÜ DERNEĞİ

Türkiye laik değildir laik olmalıdır

Şenlikten bir gün önce Cumhurbaşkanlığı protokol dairesi yetkilileri Hacibektaş'a gelmişler Selmanpakoğlu ile görüşmüşler.Yarın Cumhurbaşkanımız buraya gelecek protokoldaki yerini alışından, oradan ayrılıncaya kadar geçecek süreyi biz kendimiz idare edeceğiz demişler

Hacı Bektaş Şenlikleri daha başlamadan gazetelerde “Aleviler Hacibektaş'da bölündü” yazıları çıktı. Aleviler Hacibektaş'da gerçekten bölündü mü?
Aleviler Hacibektaş'da bölünmediler. Alevi örgütleri kendi aralarında birlik içerisinde oldular. Hacibektaş Belediye Başkanı, Selmanpakoğlu Alevi örgütlerini karşısına aldı. Eğer belediye başkanını bir Alevi örgütünün tarafı olarak kabul ederseniz bu doğru olabilir. **Hacibektaş Belediyesi Hacibektaş Veli etkinliklerinde neden bu kadar yetki sahibi. Belediye Başkanı Alevi Federasyonları ve Alevi kurumlarını neden karşısına alıyor?**

1963 yılından bugüne 16 - 17 Ağustos tarihinde Aleviler Hünkar Hacibektaş Veli'yi anma etkinlikleri düzenlerler. Başlangıçta Hacibektaş Kaymakamlığı ve Nevşehir Valiliği bu etkinliklerde doğrudan söz sahibiydiler. Giderkek bu etkinlikler sivilleşti, Hacibektaş Turizm Derneğinin katkılarıyla yapılır hale geldi. Sonraki yıllarda Hacibektaş Belediyesi ve Hacibektaş Turizm Derneği'nin birliktelikleriyle yapılır oldu. Önceki belediye başkanı Mustafa Özcivan başkanlığının son 7 yılını Alevi örgütlerinin de organizasyona katılması ile yaptı. Etkinliklerden 6 ay öncesinden Belediye Başkanı Alevi örgütlerini davet eder heyetler toplar. Bu heyetler o yılki Hacibektaş etkinliğinin ana temasını belirler. Hangi panel yapılacak, hangi panelistler konuşacak, hangi bilim adamları, hangi edebiyatçılar hangi konuları işleyecekler, tiyatro gösterileri, fotoğraf sergileri, konserler bütün bunlar ortak belirlenirdi. Yine o yılki dostluk ve barış ödülünün kime verileceği aday ve jüri ortak belirlenirdi.Kurumların kaleme aldıkları ortak metin, şenliklere katılan cumhurbaşkanı, başbakan, bakan, milletvekili, Nevşehir Valisi ve kültür bakanının karşısında Alevilerin talepleri dile getirilirdi çekinmeden okunurdu. . Bu bir kazanımdı. Bu belediye başkanı bunu da kaldırdı. Ne konuşacağanzız bana söyleyin ben konuşayım demeye başladı. Hacibektaş Şenlikleri'ni resmileştirdi, kendi tekeline aldı içeriğini bozdu. Türk-İslam sentezine uygun bir yapı haline getirdi. Ona göre paneller ve panelistler belirlendi. Dostluk ve barış ödülünü kendi kafasına göre vermeye başladı.Ödül yönetmeliğini hiçe saydı.

Nerede Türk İslamcı, Ergenekoncu, Aleviliğin özünü bozan varsa, Aleviliği Sünnilleştirici yazarların kitaplarına bakarak, onları bedava dağıtarak herşeyin altını üstüne getirdi. Onun bu tutumunu biz Alevi örgütleri olarak daha ilk yılında protesto ettik. **Hacibektaş Belediye Başkanı Selmanpakoğlu'na , ABF ve örgütlerinin belediye ile ortak etkinlik yapabileceği önerisini götürdünüz mü?**

ABF Başkanı olarak belediye başkanına telefon açtım. Biz Hacibektaş etkinliklerine katılmak istiyoruz, şu işleri yapmak istiyoruz demek için.Fakat Selmanpakoğlu telefonlarımıza çıkmadı. Daha sonra bu arzularımızı bir faksla başkana ulaştırdık, ama bir yanıt alamadık. Bizde kendi programımızı kendimiz oluşturduk. Bu programımızı yaparken mevcut programa alternatif bir şenlik şeklinde düşünmedik. Federasyonumuz daha önceki yıllarda yapıldığı gibi Alevi Bektaş örgüt temsilcilerinin katıldığı bir toplantı yaptık. Bu toplantımıza 400 temsilci katıldı. Aynı günün akşamı Dergah'ın iç avlusunda Aleviler ve yerel seçimler paneli yaptık. Hacibektaş yerel seçimlerinde neler yapmalıyız da tartıştık. Sonraki günde Türkiye'den ve yurt dışından gelen 500 gencimizin katılımıyla **“Alevi gençler serçesmede buluşuyor”** başlığı altında bir form yaptık. Bir sonuç bildirgesi oluştu.

Siz etkinlerin başladığı 1'inci günde Alevi Bektaş örgütleri olarak bir yürüyüşle etkinlik alanına geldiniz değil mi?

Alevi Bektaş Federasyonu olarak Hacibektaş Lisesinin önünde toplandık. Zorunlu din dersi kaldırılıns talebini içeren ABF pankartı arkasında yürümeye başladık. Üç kez polis barikatı kuruldu önümüzde ve biz bu polis barikatını üç kez aşttık. Polis

meydana girmemizi engellemek istedi. Biz meydana girdiğimizde konuşmalar yapılyordu. Sloganlar attık , alkışlar falan derken bizim meydana girişimiz meydana dalgalandı. Protokol ve basın dalgalandı. Polis Müdürü önümüze durdu dağılmanızı susmamızı istedi. Daha sonra Abdullah Gül kürsüye geldi konuşmak için. Gençlerimiz Atatürk posterlerini havaya kaldırarak **Siz buraya yakışmıyorsunuz sayın Gül** sloganları attılar. Gül'ü protesto ederek oradan ayrıldık.

Cumhurbaşkanlığı yetkilileri ile Selmanpakoğlu arasında etkinlikten bir gün önce bir görüşme olmuş, bu doğru mu?

Evet bir gün önce Cumhurbaşkanlığı protokol dairesi yetkilileri gelmişler Hacibektaş'ta Selmanpakoğlu ile görüşmüşler.Yarın **Cumhurbaşkanımız buraya gelecek protokoldaki yerini alışından, oradan ayrılıncaya kadar geçecek süreyi biz kendimiz idare edeceğiz** demişler. Bizim sunularımız Cumhurbaşkanını sunacak filan şartını koşmuşlar. Cumhurbaşkanının protokoldaki oturduğu koltuğun 10 -15 kişi sağına soluna kendi adamlarını oturttular. Cumhurbaşkanı protokole katılan diğer insanlarla yan yana gelmemiş oldu. Selmanpakoğlu Hacibektaş etkinliğini Alevilerin elinden aldı, onun elinden de devlet aldı.

Selmanpakoğlu'nun, Seyfi Oktay'ın konuşmasını merak ettiler, konuşma süresini merak ettiler, Selmanpakoğlu ve Seyfi Oktay kürsüde konuşurken Cumhurbaşkanlığı korumaları parmaklarıyla işaret ederek kısa kes işaretleri yaptılar. Seyfi Oktay 15-20 dakika konuşacakken Alevi sorunlarına değinecekken konuşmasına izin vermediler. Seyfi Oktay'da ben bu koşul altında konuşma yapmayacağım dedi kürsüden indi. Soru soran gazetecilerde **Bu Faşistliktir** dedi. Daha önceki şenliklerde Ahmet Necdet Sezer ve Süleyman Demirel gelmişlerdi Hacibektaş'a onlar böyle kuşatıcı bir güvenlik duvarı örmemişlerdi halkla aralarına. Belli ki Abdullah Gül bir protesto ile karşılancagını biliyordu ve korkuyordu ki sunucularını bile kendileri belirlediler. Abdullah Gül kürsüye çıkıp konuştuğunda protesto edenler Alevilerdi. Onu alkışlayanlar ise Kayseri'den getirilmiş hemşerileriydi Gül'ün. Bu sene Cumhurbaşkanlığı Hacibektaş'da bir senaryo yazdı ve onu oynadı. Bütün bunların sorumlusu Ali Rıza Selmanpakoğlu'dur.

Bundan sonra ne olacak Hacibektaş ta? Eski kurumsal işlevine dönemez mi Hacibektaş etkinlikleri.?

2009 yılında yapılacak yerel seçimlerde Hacibektaş'ın kıymetini bilen, Hacibektaş'ı Serçeşme kabul eden Alevi örgütleri ile birlikte çalışacak gönüllülerin dostu bir belediye başkanı seçmelidir Hacibektaşlılar. Bu beladan hem kendileri hem de Alevi Bektaşiler kurtarmalıdır. Hacibektaş Kültür Derneği DKÖ'ler sendikalar, belediye, Suluca Karahöyük gazetesi ABF'nu ve diğer Alevi Bektaş örgütleri Hünkarı anmayı birlikte organize etmelidir. Bu etkinlik belediyenin tekeline bırakılmamalıdır.

Peki Ali Rıza Selmanpakoğlu neden cumhurbaşkanlığının ve devlet protokolünün emrine hapsedti Haciektaş şenliklerini dersiniz? Şimdi ki belediye başkanının ADD'nin üyesi yöneticisi ve kongre delegesi olduğuna, eski emekli generallerin Ergenekon kapsamında yargılanıyor oluşu, kendisinin de general emeklisi olduğundan dolayı bu operasyonların kendisine de mi ulaşıyor olacağına hesap ederek kendisini cumhurbaşkanına

yakınlaştıracak bir koruma zırhı mı kuracaktır acaba. Bunlar tabi bir olasılık. Demirel ve Sezer cumhurbaşkanlıkları süresince birer kez geldiler Hacibektaş'a. Gelişleri de hiç Gül'ün gelişi gibi olmadı gayet sade ve sessiz oldu.Gül bu daveti niye kaçırmadı peki. AKP'nin Alevi açılımı ve Muharrem orucu iftari projesi suya düştü. AKP'nin anayasa mahkemesindeki kapatılma davası henüz sonuçlanmıştı. AKP'nin laikliğe karşı girişimin odağı olduğu gerçeği 11 yargıç tarafından karara bağlanmıştı. AKP Alevilere bir mesaj vermek istedi.

Daha önceleri hiç rastlamamıştık bu yıl Hacibektaş'da Onuncu Yıl Marşı hep çaldı. Cumhuriyet mitinglerinde bu marşı çok duyduk. Bu Onuncu Yıl Marşının benzerliğinin dışında, katılanlarda da benzerlik var mıydı?

Biz kaç kişiyiz platformunun sözcüsü Tuncay Özkan'nın da orada olması onun bir panelde konuşturulması, Selmanpakoğlu'nun işçi Partili meclis üyeliğini seçti mesisi bunlar ilginç. Hacibektaş halkı önümüzdeki yerel seçimlerde büyük bir hataya asla düşmeyecektir. Buna inanıyoruz.

Dostluk ve barış ödülü verilirken nelere dikkat ediyor. Birkaç yıl önce bu ödül Reha Çamuroğlu'na verildi. Oysa bugün Çamuroğlu Alevilerin öfke duyduğu düşkün ilan ettiği bir kişi. Çamuroğlu'na verilen bu ödül geri istenemez mi? Çünkü Çamuroğlu'nun itibarı Aleviler açısından sınırlanmıştır.

Dostluk ve barış ödülü o tarihe kadar, Lütfü Kaleli, İ.Zeki Eyüpoğlu, Fikret Öttem, Mahzun Şerif, Doğan Taşdelen, İrene Melikoğlu, Nejat Birdoğan, Reha Çamuroğlu, Hüseyin Çırakman, İlhan Selçuk, Arif Sağ ve Pir Sultan Demireği'ne verilmiş idi. Ödül bir yönetmelik ile verilir. Kime neden ödül verileceği tanımlanır. Böyle bir yönetmelik ve tanım da var. Fakat bu yönetmeliğin tanımına uymayan birçok kişiye bu ödül verilmiş. Hala da verilmeye devam ediliyor. Örneğin Doğan Taşdelen ve Alemdar Yalçın bu ödül yönetmeliğine uymuyor. Alemdar Yalçın Gazi Üniversitesi Türk Kültürü ve Hacibektaş Enstitüsü başkanı idi. Bu enstitü Alevileri asimile etme enstitüsü gibi çalıştı, Aleviliğe yeni bir elbise giydirdi. Bu ödül Rauf Denktaş'a verilmeye bile kalkışıldı. Bu ödül, ödül yönetmeliğine uygun düşen isimlere verilir dedik. Nedir bu ödül yönetmeliği. Kişinin Alevi yaşamına, Alevi felsefesine verdiği katkıdır. Fakat bir zaman sonra ödülü alan kişi Aleviler tarafından dışlanmıssa, düşkün ilan edilmişse, Alevi yaşamına, Alevi felsefesine uymayan bir kişilik ise bu şahıs, bu ödül bu kişiden istenmelidir. Çünkü bu ödülün verilme gerekçeleri bu kişide artık bulunmuyordur. Ayrıca bu ödülü alanların sorumluluğunda büyüktür. Bu sorumluluğa bu kişi katlanmayı bilmelidir. Reha Çamuroğlu gibi ters yöne gidenler kamuoyuna bir açıklama yapılarak. Şu şu gerekçelerden dolayı biz bu ödülü geri alıyoruz denilebilir.

Reha Çamuroğlu'na bu denilmeli mi?

Reha Çamuroğlu'na bu denilmeli. Reha Çamuroğlu'nu bu ödüle aday gösteren bir örgüt de Pir Sultan Abdal Derneği idi. O tarihte bu örgütün genel başkanı da bendim. Alevilik araştırmaları, kitapları ve tarihçi kişiliği ile bunu hak etmişti. Ama bugün geldiği nokta belli. Bugünkü Pir Sultan Abdal Derneği bu ödülün geri alınmasını isteyebilir. Ödül komitesine bu öneriyi götürebilir. Bu durum bundan sonra bu ödülü alacak kişilere bir örnek olur.

Alevi çocuklarına zorunlu din dersine karşı çıkıyorsunuz. AİHM'e başvurarak böyle bir karar da çıktı. Ama devlet yine Alevi çocuklarına

din dersi vermeye devam ediyor.

Hasan Zengin arkadaşımızın kızı Eylem'in zorunlu din dersinden muaf olması için Türkiye'deki idare mahkemelerine dava açtı. Bir süre sonra bu davaya Pir Sultan Abdal Derneği eski başkanı Av. Kazım Genç müdahil oldu ve yürüttü. İç hukuk tüketildi ve AİHM zorunlu din dersini, uygulanamaz şeklinde karar alarak Türkiye hükümetine duyurdu. Ama T.C. Devleti bunun gereğini yapmadı. Gerekçesine de biz o zamanki müfredatı değiştirdik dediler. Peki neydi bu değişiklik Müfredat değişmedi bunu herkes biliyor ama müfredatta Alevilikle ilgili üç beş şey eklediler. O da örneğin Hacibektaş'ın adı din dersi kitabına girdi. Ama onun da Hacca gittiği yazıldı. Kaygusuz Abdal'ın adı geçti onun da hacca gittiği yazıldı. Hz.Ali'nin adının yanına Hz. Muaviye'yi eklediler. Kitabın sözlük bölümünde Döldül tarif edilirken Hz. Muhammet tarafından Hz. Ali'ye hediye edilmiş katır diye yazıldı. Müfredattaki değişiklik denilen şeyler bunlar. Ne Aleviliğin tanımı var, ne Cemevi var, ne Cem var, ne ozanlık var, ne de dedelik var. 12 Haziran tarihinde ABF olarak başbakanlığa bir dilekçe verdik. AİHM kararını uygulamaya çağırarak hükümeti. Bu başvurumuza yanıt alamadık. Biz de AİHM kararlarının uygulanıp uygulanmadığını denetlemekle yetkili olan Avrupa Komisyonu Parlementerler komitesine başvurduk. Ali Kenanoğlu ve Hatice Köse arkadaşların açtıkları davalar var. Danıştaya sonuçlan Kenanoğlu'nun çocuğu iki yıldır zorunlu din derslerine girmiyor. Bu davadan referans alarak bütün Alevi velileri çocuklarına din dersi aldırılmamak için yargıya başvurmaları gereklidir. Davalar açmalıdır. Din dersi zorunlu değil seçmeli olmalıdır. Zaten din dersi dediğiniz şey Sünni propagandasından başka bir şey değil. Bu din dersi konuşuyla ilgili ABF ve PSAKD ortak **zorunlu din derslerine hayır** adı altında bir dizi eylem yapıyoruz. İstanbul'da , Ankara'da, İzmir'de, ve Malatya'da. Okullar açılana kadar buralarda oturma eylemi yapacağız.

Bu gibi eylemlerde ve etkinliklerde Aleviler sanki bir bütün değilmiş gibi görünüyor. Bir grup Alevi bu eylemlere katılmıyormu yoksa? Bugün Alevi örgütlenmesi içerisinde iki ana yapı var. Bunlardan biri Aleviliği kendince yorumluyor. Aleviliğin kendine göre bir inancı, bir yolu, bir kültürü, bir yaşam biçimi olan İslamiyetten de etkilendiğini bilen ve böyle tanımlayan ABF ve ona bağlı ve tost Alevi örgütlenmeleri var. Bir de Alevi İslam terminolojisini hayata geçiren, Alevilerin asimile edilmesine belki de sebep olan, bilerek veya bilmeyerek bu süreci besleyen Cem Vakfı ve çevresi var.

Aleviler de Diyanetten bütçe almaldır şeklinde bir görüşü de savunan bir takım Alevi örgütlerinin olduğunu biliyoruz? Siz bu görüşe katılmıyorsunuz..?

Bu ülke laik bir ülke olsaydı Diyanet İşleri Başkanlığı gibi dini bir kurumdan söz edemezdik. Devletin bütün dinlere ve inançlara aynı mesafede olması, bir anlamda laikliğin teminatı kabul edilir. Devlet kendi eylele bir dinin, onun bir yorumunun bütün inançlarını devletin bütün imkanlarını seferber ederek bütçesiyle, kadrolarıyla, gayrimenkulleriyle karşıyorsa bu devlet laik değildir. AKP laikliği yeniden yorumlayalım derken bu anlayışını meşrulaştırmak istiyor. Diyanet içerisinde Alevilere bir masa ayırmak bir bütçe ayırmak bir imkan ayırmak Aleviler için bir gelişme değildir. Laik devleti savunuyorsak diyanet kurumunu komple ortadan kaldırmak gerekir. Bu diyanet Alevilere bütçe verse bile laikliğe aykırı bir kurumdur. Her inanç grubu kendisi ile ilgili inanç ihtiyacını kendisi sağlamalıdır. Tıpkı Avrupada olduğu gibi Devlet Avrupada inançlara genel bütçeden para ayırmaz. Eğer bazı inançlar devletten hizmet almak istiyorsa devlete ek bir vergi verir(fazladan bir vergi) devletten hizmet ister bu mümkün. Senin benim verdiğim vergilerle Alevilerin verdiği vergilerle Sünni olmayanların verdiği vergilerle inancı olmayanların verdiği vergilerle Sünni inancının onun Hanefi yorumunun ihtiyacı için

harcanıyor. Bu haksızlıktır. Kim helal eder bu parayı. Helal olmayan bu paraları inançları için kullananlar da bunu düşününler.

Alevi Dedeleri çeşitli Cemevlerinde Alevi İslamını yaratmaya doğru gidiyorlar sanki. Cemevlerinden kalkan cenazelerde bunu görmek mümkün. Siz de böyle bir gidişi görüyorsunuzuz?

Önümüze iki örnek iş koyuyoruz. Biri Dedelik Kurumu ile ilgili diğeri Alevi Cenazelerinin kaldırılma biçimi. Şunu yapmak istiyoruz. Türkiye de yapmı ocaklar var. Bu ocaklardan yetişmiş Dedelerimiz nerede yaşıyorlar önce bunları ortaya çıkaracağız. Türkiye'yi bölgelere ayırarak işe başlayacağız. Marmara bölgesinde, İzmir, Antalya, Çukurova Bölgesinde Adana, Ankara, Tokat, Amasya, Malatya, Sivas, Urfa, Adıyaman başta olmak kaydıyla bu bölgelerde ulaşacağımız Dedelerle toplantılar yapacağız. Onlara şöyle diyeceğiz. Sevgili Dedelerimiz sizler yüzyıllardır bu yolu dilinizle elinizle taşıyıp bugünlere getirdiniz. Sağolun varolun. Biz size bir şey öğretemeyiz. Ama sizlerin bizlere öğreteceği çok şey var diyeceğiz. Bütün bunları bir program çerçevesinde tartışmak ve konuşmak üzere bölge toplantıları yapmak istiyoruz Bu toplantılarda seçilecek temsilcilerle Ankara'da son bir toplantı yapmak istiyoruz. Bu toplantıda, kırklık meclisini veya on iki imamları anımsatır tarzda bir Dedeler hediye oluşturmak istiyoruz. Bunun adına ne deriz bu çok önemli değil. Başımız dara düştüğünde , bu Dedeler heyetine danışalım. Yanlışa düşmemek için onlar bize yol göstersizler. Bizler bir siyasi mücadele veriyoruz. Kurumlarımızla bu siyasi mücadelemiz bu dedeler tarafından denetlenebilir. Yeni yeni yollar bu dedelerimiz tarafından gösterilebilir. Gelenek ile modernliğin bir sentezini yapabiliriz.

Doğum nasil bir gerçekse, ölümde bir gerçek. Dün köyde bir cenaze sorunu yoktu. Ama bugün kentlerde cenaze sorunu var. Bu ülkede insanlarımız Alevi doğuyorlar, Sünni eylem yapıyorlar. Okul baskısı, aile baskısı, çevre baskısı sonucu bir çok Alevi cenazesi camiden kalkıyor.

Buralarda Alevi geleneği bir kenara bırakılarak Sünni inancına göre defin ediliyor. Alevi cemaat camide horlanıyor üstelik , iyki ölüsü camiye geldi murdar gitmedi lafları atılıyor Alevilere bu camilerde. Niye böyle desinler, niye böyle olsun. Dün köyde Türkçe yaptığımız ibadetlerimiz, cenaze törenlerimiz bugün kentlerde arapçalaştı. Kimi dedelerimiz Cemevlerinde Sünni hocalardan öğrendikleriyle cenaze kıldırıyorlar. Kimi Cemevlerimiz camiye benzeme hevesindeler. Bazı Cemevlerimiz sanki Sünni kurumu gibi bir hale gelmiş, seccadeler, takunyalar, abdesthaneler, gusulhaneler. Bütün bunlar bilerek veya bilmeyerek kendi gözünden uzaklaşma anlamına geliyor. Federasyonumuz bu gibi olumsuzlukları düzeltmek için Cemevlerimiz çağrı yaparak, her birinden her Alevi örgütünden görevlilerini eğiteceğiz. Alevi geleneği ve görneklerine göre cenaze kaldırma nasıl olur bunu bilmis olacaklar ve kendi bölgelerimize gidip nasıl Alevi doğdular ise Alevi de yolcu edecekler. Her örgütümüz oralarda olacak bu vesileyle hem kendi geleneğimize göre bir hayatımız olduğunu bileceğiz.

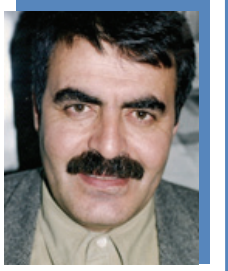
Son sözünüzü alalım isterseniz. Bugün kentlerde kaybolmayla yüz yüze yaşıyoruz. Bu güzel kültürümüze uygun yaşamayı bu kültürü çocuklarımıza bırakmayı ihmal etmeyelim. Bunun en önemli yolu örgütlenmedir. Çağımızın en yenilmez silahlı örgütlenmektir. Divriği Gazetesinin okuyucuları mutlaka bir partiyi desteklesinler. Hangi partiye inanıyorsa. Hangi derneği kendine yakın hissediyorsa o derneğe mutlaka üye olunlar üyelik gerekliliklerini yerine getirsinler. Elele verdiğimiz zaman başaramayacağımız hiçbir şey yoktur. Eğer bunu başarmış olsaydık Divriği gibi bir ilçede belediye başkanlığını AKP li şeriatçılara kaptırmazdık. Bu ayaptan ancak örgütlenerek kurtulabiliriz.

Divrigililer bunu başaracak akla ve izana sahipler. Divrigililer önümüzdeki yerel seçimlerde aynı hataya bir daha düşmesinler.

MÜSLÜM DOĞAN

muslumdogan59@yahoo.com

Zorun Rolü

Bilindiği gibi geçmişten günümüze ,Sosyalist devlet denemelerinin çoğu malesef yıkılmıştır.Ancak; sosyalist ideoloji dolayısıyla sosyalizm dindik , mazlum ulusların kurtuluş umudu olarak ayaktaadır.Bu umut geçmişten daha yeni ve daha deneyimlidir." Sosyalizmin yenildiği" ,komünizmin tarihin hatası olduğu" iddiaları burjuva saçması olup hiç bir dayanağı yoktur.

Sınırsız sömürsüz bir dünya öneren Kominizm ,ilkel yaşamda olduğu gibi insanların kardeşlik duyguları ile bir arada özgürce yaşadıkları ,üretimi eşit paylaştıkları bir düzendir.

İnsanlar bu düzene yabancı değillerdi.Sınıfsal farklılıkları ortaya çıkması,üretimdeki eşitsizlikler ve dağılımlar bu ilk eşitlikçi devlet modelinin binlerce yıl gerilerde kalmasına neden olmuştu.Bu zorunlu tarihi süreç insanların günümüze kadar olan yaşamları boyunca ,tam bir kargaşa,kan ,göz yaşı ve sonuçta emeğin sömürüsü şeklinde sürmektedir.Kapitalizm olarak anılan bu sömürü düzeninden tekrar eşitlikçi özgür bir yaşama dönüş mücadelesi 19.ve 20.yüzyıllarda başta mazlum uluslar ,işçiler ve ezilen sömürge halklar büyük mücadeleler verdiler.İlk Sosyalist devlet modelini zora dayanan bir mücadele sonucu tekrardan denediler.Devletsiz bir devlet düzeni ,yada "devlet olmayan bir devlet "modeli devletsizliğe geçişi gerçekleştiremeyen genç sosyalist devletler,devlet aytığına yenik düşerek ,kapitalizme tekrardan teslim olmuşlardır.Kurtuluşlarını sosyalist devlet modeline bağlayan halklar tam anlamıyla hayal kırıklığı yaşamıştır.Sömürge konumunda olan halklar ,uluslaşma süreçlerini bu nedenle tamamlayamamışlardır.Bu uluslaşma süreçleri ,empervyalizmin yeni projeleri ile(BOP,Yeşil Kuşak v.s) sürekli belirsiz süreçlere ötelenmektedir.Bu durum halklar için istenmeyen bir durumdur.Ancak yeni tespitleri gerektiren yaşadığımız süreç doğru algılanmak zorundadır.Empervyalizmin sözüm ona yeni projeleri mazlum halkların yeniden sömürgeleştirilmesi ve bir anlamda dipsiz bir kuyuya atılan umudun yeni adıdır.Anamalcı sistemin halkları birbirine kırdırma,düşman etme siyasetine ve çekilmez sömürü düzenine karşı,eşitlikçi özgür bir yaşamın yeniden inşası için ,ideolojik anlamda yeniden teorik üretimi zorunlu kılmaktadır.Bu süreci algılayaman hiç bir hareketin başarı şansı yoktur. Bilimsel sosyalizmin hayat bulması günümüz koşullarında zora dayanmayan ,demokratik mücadele biçimini zorunlu kılıyor.Bu yeni tasarım aynı zamanda teorik-ideolojik üretimin yenilenmesi anlamını da kapsıyor.Kurulacak olan eşitlikçi demokratik ve eşit temsiliyet düzlemi,üretici güçler anlamında ,üretim süreci anlamında yeni tanımlamaları içeriyor.Bu nedenle toplumsal dokunun ,özgür bireylerle donatılması ve kamuculuk anlayışının hayatın her alanında yayılmasını sağlamak ,teorik ve pratik mücadelenin esasını teşkil etmelidir.Günümüz dünyası yalnızca aş ve işi gerektirmiyor artık.Barınma kadar ,özgürleşme ,ekolojik tasarım,estetik ,doğanın korunması,cinsiyet ayrımlına karşı mücadele,...gibi sorunlar sınıf mücadelesi ile birleştirilmelidir.Bireysel gelişme yada yalnız özgürleşme çabaları toplumsallaştırılmalıdır.

Kapitalizmin güçlü kurumuoları ,insanları mutlu etmemektedir. Kapitalizme karşı çok güçlü ve derinden bir karşı cephe açılmış durumdadır.Bu cephelerde geliştirilecek mücadeleler ,geçmiş muhasebesi üzerinde yükselmelidir. Hayatın her alanındaki örgütlenme çabaları doğru kavranılmalı sınıf ekseninde yoğunlaşma sağlanmalıdır.Ülkemizde 12 Eylül psikolojisi ile yaratılan örgütlülükler ,ulaştıkları düzey anlamında anlaşılmaz ve içi boş örgütlülükleri bünyesinde taşımaktadır. Örnek olarak Alevi örgütlenmesi her geçen gün amacından ve işlevinden koparılmaktadır.Bu örgütlerin çoğu kendi aralarında resmi ideolojinin sözcüsü konumuna yükselmenin mücadelesini vermektedirler. Örgütlenme alanları boş ajitasyonların çekildiği ,üretimden kopuk algılama gücü zayıflamış yada tamamen yoksun ,çıkar anlayışlı yetmez insanların sığınağına dönüşmüştür.Örgütlülüklerdeki bu karmaşa mevcut sistem ve düzeni için bulunmaz bir durumdur.Bu sonucu düzenin/sistemin bir ürünü saymak kolaycılıktır.Muhasebeden kaçmaktır. Demokratik mücadele tarzının doğru kavranması ile bu süreç asılacaktır.Mücadelede zorun rolünün ağı geçersizliği yada yetersizliği açıkça ortaya konmalıdır.Son yirmibeş yıldır zora dayanan bir mücadelenin hangi aşamaya geldiği sonuçları ile ortadadır.Kazanan yoktur.Kaybedenler yoksul emekçiler, köylülerdir.Çağın silahlı örgütlenmedir.Yeni örgütlenme anlayışı,zora dayanmayan demokratik barışçıl politikalar sorunların ele alınıp ve çözülüş süreçlerini hızlandıracaktır.

Divriği Kültür Derneği Yeni Dönem Kursları Başlıyor Kaydolmak İçin Acele Edin

Halk Oyunları Bağlama Gitar Tiyatro Fotoğrafçılık İngilizce Koro

Tel : 0212 292 2020

Web : www.divrigi.org.tr

Sol Divriği'yi tartışıyor (6)

Divriği'de nasıl bir yerel yönetim, nasıl bir seçim siyaseti.

Bu sayımda CHP Sivas Milletvekili Malik Ejder Özdemir ile Divriği'de yerel seçim nası olmalı görüştük. Malik Ejder Özdemir Divriğililer tarafından hem yakından tanınan bir siyasetçi hem de sevilen bir siyasetçi. Bunun birçok sebebi var. Malik Ejder Özdemir'i Divriğililer Sivas Milletvekili olarak görmüyorlar Divriği milletvekili olarak görüyorlar. Bu görüşte

de haklılar Divriğililer, çünkü 22 Temmuz seçimlerinde Divriği'den Malik Ejder Özdemir'e % 68 oy çıkmış. Divriğililerin Divriği'deki bütün etkinliklerine katılan Malik Ejder Özdemir 2002 genel seçimlerinde Sivas'ta milletvekilliğini az bir oy ile kaybetmişti. Özdemir 22 Temmuz 2007 yılında yapılan genel seçimlerinde CHP Milletvekili

Türkiye'nin önünde yerel seçimler var. AKP'yi önce buralardan temizleyeceğiz.

CHP Sivas Milletvekili olarak 22 Temmuz seçimlerinde meclise girdiniz. Divriğili CHP'liler sizi Divriği milletvekili olarak anmak istiyorlar. Bunun nedenine Divriği'den aldığınız Sivas ortalamasının üzerindeki oy oranına yoruyorlar. Zaten son seçimlerde CHP'nin Türkiye genelindeki oy ortalamasının üzerinde çıktı. Divriği'den aldığı oy CHP'nin Divriğiden aldığı bu yüksek oy yüzdesini nasıl yorumluyorsunuz? Evet CHP Türkiye genelinde en yüksek oy aldığı üç yerden biri Divriğidir. Divriği seçmenlerinin büyük çoğunluğu Demokrasiden, Laiklikten ve Cumhuriyetten yana bir oy kullanmıştır. Bugün Cumhuriyet'in karşı karşıya kaldığı güçleri görerek, Divriği halkı tercihinin CHP'den yana kullanmıştır. Divriği halkı Cumhuriyet'e sahip çıkmıştır. Hem partim CHP adına hem de şahsım adına bu tavrından dolayı Divriği halkını kutlarım. Divriği halkının büyük çoğunluğu her zaman Demokrasiden, Cumhuriyetten yana olduğunu belli ediyor. Her türlü olumsuzluğa rağmen bu yapısını koruyor Divriği halkı. Her yerde de Divriği milletvekilim diyorum. Evet Sivas milletvekili ama Divriği'nin yapısı hepimizi mutlu ediyor. Divriği sola verdiği destekten dolayı zaman zaman zorluklarda maruz kalmış buna rağmen Divriği her zaman Sola bu desteği vermiştir.

Çok sık Divriği'ye giden bir vekilsiniz. Divriği köylerindeki bütün etkinliklere katılıyorsunuz. Madenin özelleşmesinden dolayı işsizlik ve göç çok arttı. Divriği'de tarım arazileri iyi kullanılmıyor. Divriği Arapgir yolu bitirilemedi. Malatya - Divriği bağlantısı yok.

Evet Divriği belki de seçmen yapısının durumundan dolayı yıllarca ihmal edildi. Hiç bir hizmet gitmedi Divriği'ye. Türkiye'nin en zengin demir madeni Divriği'de çıkıyor. Ama ne yazık ki bu demir madeni yıllardır başka yerlere taşıyor. Bugüne kadar sağ iktidarlar Sivas'a ve Divriği'ye bir çok vaatler de bulundular ama hiç bir vaatlerini yerine getirmediler. Sivas'ta demir hurdasını işleyen bir fabrikanın geliri ile bir hastane yapıldı. Divriği demir madeninden dolayı çok gelişebilirdi. Divriği'nin birikmiş bir çok sorunu var. Su sorunu bunlardan bir tanesi. Maalesef Divriği çok ihmal edilmiş bir ilçemizdir. Eğrisu bölgesinde bir baraj yapılması çok mümkünken bu hayata geçmiyor. AKP iktidarı bu su sorunun çok istismar ediyor. İzmir suyunda arsenik miktarını hergün yenilenirken, Melik Gökçek Ankaralıları kızdırmak suyunu içirirken arsenik miktarına bakmıyor mu acaba? AKP iktidarı Türkiye'nin su sorununu çözemiyor. Dolayısıyla Divriği'de bundan nasibini alıyor. UNESCO tarafından Dünya Kültür mirasının korumasında

bulunan bir ilçenin ihmal edildiğini görmek hayret verici bir durumdur. Bu ihmal ediliş AKP iktidarında da artarak devam etmiştir. Arapgir yolu yıllarca bitirilemedi. Danışment Nahiyesi tarafına, (Samansideresi) yıllarca yol yapılmadı Cumhuriyet dönemine ait bir yolun dışında Divriği'ye yol yapılmamıştır. Divriği adeta çıkmaz sokaktır. Ben Divriği'nin bu sorunlarını her platformda anlatıyorum. Divriği'nin ve Türkiye'nin bu sorunlarının çözümünün başlangıç noktası yerel yönetimleri kazanarak merkezi hükümetin alınmasıyla mümkün olacaktır.

Bu nasıl olacak?

Divriği Belediyesi Divriği'nin dokusuyla uyumlayan bir yönetim tarafından yönetiliyor. Önce Divriği Belediyesini sola kazandırmak lazım. Demir-Çelik özelleştire işçi sayısı düştü. Sivas'a yıllarca hizmet veren Cer Atölyesi'nde 7500 işçi çalışırken bugün bin işçinin altında bir çalışan var. Bunların hepsinin başlangıç noktası önümüzdeki yerel seçimlerde iktidar olmaktan geçiyor. Divriği örgütümüzle, Divriği seçmeniyle bunları konuşuyorum. Partili partisiz Divriği esnafıyla konuşuyorum. Önümüzdeki yerel seçimlerde Divriği'yi yeniden CHP'ye kazandıracağız. Bu sorunlarda çözeceğiz.

Yüzde yetmiş yakın oy oranı bulunan Sol seçmen var iken Divriği'de iki dönemdir yerel seçimler kaybediliyor. Bunu nasıl yorumluyorsunuz?

Bu sonucu zaman zaman toplantılarımızda gündeme getiriyoruz. Geçmişte yapılan hataları yeniden tartışmanın ve gündeme getirmenin bir anlamı yok. Geçmişte yapılan parti içi yanlışlardan, yanlış aday tesbitlerinden, yöntem eksikliğinden, noksanlığından kaynaklı ne varsa bu yanlışları telafi ederek, Divriği seçmenlerinin önüne güçlü bir adayla çıkacağız. Bunun yolu şöyle olur, böyle olur demek için henüz erken. Herkesin üzerinde konsensüs sağlayacağı bir adayla Divriğililerin huzuruna çıkacağız. Bu çalışmalarını yapıyoruz.

Divriği'deki sizin dışınızdaki sol(ÖDP, DSP, EMEP, İP) ve Divriği Demokrasi Platformu) belediye başkan adayını ortak belirleyelim görüşünde birleşiyor. Buna ne diyorsunuz?

Zaman zaman bu yöntem konuşuluyor. Bir bilgi eksikliği var. Bir taraftan ön seçim deniyor, bir taraftan ortak aday deniyor. Bu iki yol çok farklı yoldur. Her partinin siyasi parti yasasından dolayı, işleyişi var. Eğer ön seçim şeklini benimsemişseniz, her parti üyelerinin seçimiyle aday tesbiti yapabilir. Bir başka partinin diğer partinin ön seçiminde oy kullanmasının önü hukukten kapalı zaten. Doğru olan

şudur Divriği'de güçlü olan büyük olan parti CHP dir. Diğer sol parti ve kurumların görüşlerini de dikkate alacağız. Ama Divriği'de Belediye başkanı adayını CHP belirleyecektir. Bizim adayımız tabanında adayının önseçimle belirlenmesi talebi çok yüksek olarak dile getiriliyor. Biz adayımızı belirlerken Divriği'deki bizim dışınızdaki Sol'un da güveneceği bir aday belirleyeceğiz. Divriği'de onların da desteğini isteyeceğiz.

Siz adayınızı belirlerken sizin dışınızdaki Sol'un görüşünü de soracağımız mı?

Şimdi böyle bir soruya cevap veremem. İleride durum neyi gösterir görerek hareket edeceğiz. Eğer ön seçim yaparsak pratik olarak diğer sol partilerden, adayımıza oy kullanma imkanı yok. Önseçimde ya partiye üye olanlar oy kullanır veya parti delegeleri oy kullanır. Başka bir partide ön seçim yaparken parti dışından kimse oy kullanamaz. Bunu herkes bilir. Herşeye rağmen CHP olarak önseçim yaparsak bu görüşler üzerine solun genelini kapsayan adaylar üzerinde eğilim belirleriz. CHP Divriği İlçe Başkanı Hakan Gök'ün 2009 yerel seçimlerinde belediye başkan adayının merkezden atanmasına karşı olduklarını, bunun yerine Divriği'de CHP'ye kayıtlı üyelerle ön seçim yapacaklarını söyledi. Siz bu görüşü

desteklermisiniz parti olarak ?

Ben İlçe Başkanımızın bu yönde bir açıklama yaptığını bilmiyorum, duymadım. İlçe Başkanımız Hakan Gök nitelikli, dürüst ve çalışkan bir arkadaşımızdır. Böyle bir görüşe katılmıyorsunuz sorusuna cevap vermeden önce parti genel merkezimizin il yönetimimizin görüşleri doğrultusunda hareket edeceğiz. Ben inanıyorum ki Divriği İlçe örgütümüz Divriği'de herkesi kucaklayacak bir siyasi süreç izleyecektir.

Divriği'de iki dönemdir Sol'un seçim kaybetmesinin başlıca nedenleri başkan adaylarının merkezden belirlenmesinden kaynaklandığı şeklinde. Eğer kapsayıcı ve üyelerle yapılacak bir ön seçimde başkan adayı belirlenirse, başkan adayının seçim kazanması da rahat olacağı yönünde bir görüş var.?

Ben de böyle düşünüyorum. Doğru olan demokratik olan yöntem budur. Fakat CHP diye bir parti var. Bu partinin genel merkezi var. Birçok parti içi işleyiş de genel merkez karar verir. Seçmenlerin kararları doğrultusunda bir karar oluşturacağız. Sizce ön seçim parti delegeleriyle mi yapılmalı, yoksa kayıtlı üyelerle mi?

Buna il örgütümüz genel merkezimiz ve ilçe örgütümüz birlikte karar verecekler. Ben şahsen nasıl bir önseçim yapılması veya önseçim

yapılmalı mı, yapılmamalı mı gibi sorulara cevap veremem en azından bugün. Önseçimle mi olur, önseçimsiz mi olur, ama şunu söyleyeyim CHP 2009 yerel seçimlerinde Divriği'de bütün Divriğilileri kucaklayacak bir adayla seçime girecektir. Divriği'nin sorunlarını bilen ve bu sorunlara çözüm üretecek bir adayla 2009 yerel seçimlerini CHP'ye kazandıracağız. İki dönemdir Divriği'ye yakışmayan yerel yönetim anlayışına son veren politik hattı, Divriğideki herkesle oluşturacağız elbette. Bugün Divriği'de en güçlü sol parti CHP'dir. Bu demek değildir ki hiç kimseyi dikkate almayacağız. Elbette Divriği'deki bizim dışınızdaki sol partilerle, sol demeklerle, sendikalarla ve Divriği halkıyla yanyana yürüyeceğiz. Bundan hiç kimsenin şüphesi olmasın. Bütün bunlar olurken elbette ki belirleyici olan CHP olacaktır. Geçmişte CHP'ye oy vermemiş sol seçmenlerde dikkate alarak siyaset yapacağız.

22 Temmuz seçimlerinde CHP Divriği'den % 68 civarında oy aldı. Yerel seçimlerde CHP'nin oyu çok düşüyor. Bu oy kaybının nedeni yerel siyasetteki CHP'nin yanlış tutumundan mı kaynaklanıyor.?

Genel seçimlerde yerel seçimlerin mantığı farklı. Dünya'nın her yerinde yerel seçimlerle genel seçimlerin mantığı aynı değildir. Başkan adayı yerel için farklıdır. Meclis üyeleri sıralaması ve belirlenmesi farklı sonuçlar verir. Bütün bunlar yerelde alacağınız oy oranını olumlu veya olumsuz yönde etkiler. Bundan dolayı yerel seçimlerde belediye başkan adayının kişiliği, kapasitesi, geçmişi, oluşturulacak listenin toplumu kucaklayan bir liste olması, bunların hepsi seçim sonuçlarını etkileyen faktörlerdir. Bundan dolayı dünyanın her yerinde olduğu gibi, Türkiye'de yerel seçimlerle genel seçimlerin ruhu aynı değildir. Dolayısıyla alınan oy farklılıkları da normal kabul edilmelidir. Ben inanıyorum ki 22 Temmuz genel seçimlerinde aldığımız oy oranlarından daha fazla oyla Divriği'de seçimi kazanacağız. Divriği'deki Sol partiler ve Sol örgütlerin söyle bir eğilimi var: **CHP belediye başkan adayını belirlerken bizi dikkate alırsa biz aday çıkarmayız, eğer CHP bizi dikkate almaz ise sol olarak CHP'nin karşısına başkan adayı çıkarınız şeklinde. Böyle olursa Divriği'de sol'un seçim kazanma imkanı ortadan kalkıyor. Bu görüşe ne diyorsunuz?**

Bugün içinde bulunduğumuz koşullarda Türkiye'de siyaset yapan demokrasiden yana olan Cumhuriyetten yana olan herkes solda birleşmelidir. Her partinin her örgütün sorumlu davranması gerekir. Eğer AKP'den ve onların politikalarından rahatsız isek,

önümüzdeki ilk fırsatta Türkiye'yi AKP'nin sürüklediği bu karanlıktan kurtarmanın yolu seçim kazanmaktan ve AKP'ye ders vermektir geçiyor. Partiler farklı, farklı düşünebilir, bu doğaldır. Onun için farklı partiler vardır siyasi yelpazede. Ortak paydası cumhuriyet olan, demokrasi olan sol ve sosyaldemokrat partiler yerel seçimlerde ittifak yapmayı başarmalıdır. Bu ittifaklarda pazarlık yapılmamalıdır. Divriği sanki büyük bir köy haline gelmiş, yatırım yok, işsizlik yoksulluk hatsafhada göç her sene daha çok boşaltıyor ilçeyi. Doğal kaynakları olmasına rağmen en çok geri bırakılmış bir ilçemizdir Divriği. Bütün bu gerçeklerle karşılaşıya iken her partiye, her örgüte sorumluluk düşüyor. Bu aday senden olsun benden olsun zamanı değil. Biz de listemizi, adayımızı belirlerken oradaki tabanın ve demokratların düşüncelerini dikkate alacağız. Bunlar yapılırken pazarlık öne çıkmamalı, sen ben kavgası yapılmamalıdır. Ben bu inançtayım. Ben Divriği seçmenlerinin de bu inançta olduklarına inanıyorum.

Şiz CHP Sivas Milletvekili Malik Ejder Özdemir olarak bu dediğiniz eksende Divriği'de bulunan sol örgütlerle yerel yönetimleri sol'a kazandırmak için görüşecekmisiniz?

Tabii ki görüşeceğim. Hem milletvekili olarak hem örgütümüz CHP olarak Divriği'deki herkesle görüşeceğiz. Zaten biz Divriği'de parti ayırımı gözetmeden herkesle önyargısız görüşüyoruz. Eğer Divriği iki dönemdir sol olarak seçim kaybediyorsa bu sorun sadece Divriği'de yaşayanların sorunu değil. Her yurttaşımızla görüşeceğiz. Hiç kimsenin endişesi olmasın biz CHP olarak il örgütü olarak Divriği'deki sol partileri ve Divriği halkını dinleyeceğiz. İnanıyorum ki herkesin tamam doğru bu diyeceği bir adayla seçime gireceğiz. CHP olarak bir konsensüs sağlayacağımıza inanıyorum. Türkiye bir kırılma noktasından geçiyor. AKP iktidarının iç ve dış politikada Türkiye'yi getirdiği yer ortada. Ekonomide her türlü olumsuzluklar almış başını gidiyor. Cumhuriyet tarihinin en büyük borçlanması AKP iktidarı zamanında olmuştur. Toprak muhsulleri ofisi kurulduğundan bu yana ilk defa çiftçiden buğday almadı. Bu sene taban fiyatı açıklamadı. Çiftçinin, esnafın durumu ortada, emeklinin durumu ortada. Bu gidışe son vermenin başlangıç noktası yerel seçimler olacaktır. Biz bu başarı startını Sivas'tan ve Divriği'den vererek iktidara bir ders vermek istiyoruz. Divriği'de başarılı bir yerel seçim yapacağız ben buna inanıyorum. Divriğili hemşehrilerime de en içten sevgilerimi ve saygılarımı sunuyorum.

YAŞAM HASTANESİ
Op. Dr. Beyzade ÖZKAHRAMAN Yönetiminde
SAĞLIK HİZMETİNDE 22. YIL

SSK-BAKUR-EMEKLİ SANDIĞI İLE ANLAŞMALIYIZ

TBMM-ANLAŞMALI BANKALAR-ÖZEL SAĞLIK SİGORTA ŞİRKETLERİ-VE ÖZEL HASTALARINA HİZMET VERMEKTEDİR.

SÜNNETTE KAMPANYAMIZ VAR

Sünnetler Genel veya Lokal Anestezi altında Ameliyathane koşullarında Operatör Doktorlarımız tarafından Acısız ve Kansız olarak yapılmaktadır.

Talatpaşa Cad. No: 39 Bahçelievler/İSTANBUL TEL: (0212) 441 77 70 web: www.yasamhastanesibahcelievler.com

Demirçelik Divriği Spor' da yeni dönem

Yeni yönetim, yeni heyecan, kulüp tesislerinde yapılan toplantıda 2. başkanlığa Murat Nedim Bozkurt, asbaşkanlıklara ise Muharrem HÖbek ile Hakan Gök seçildiler. Diğer görev dağılımları ise şöyle oldu : Genel Sekreter Ali Demirtaş, Dış İlişkiler Hayrullah Dinçer, Alt Yapı Sorumlusu Ahmet Demirsoy Bilet ve Tribün

Sorumlusu Haydar Şahbaz, Akreditasyon Sorumlusu Sayit Akyıldız, Seçimden sonra yapılan ilk toplantıda yönetim kurulunun düzenli olarak toplantılarını düzenlemesi, şehir merkezinde kulüp için bir büro tutulması, D. Ç. Divriğispor'un özellikle dışarıda daha iyi tanıtılması için bir internet sitesi kurulması, ilçe halkı ve esnafı ile iyi

ilişkiler kurarak kırıncılıkların giderilmesi konusunda fikir birliğine varıldı. Toplantıya başkanlık eden Levent Yüksel Ballanlı, yönetim kurulundaki arkadaşlarına bugünden sonra yapacakları çalışmalar için şimdiden teşekkür etti. Ballanlı, yönetim dışında sporu seven Divriğilileri de kulübün yanında görmek istediklerini söyledi.

2008-2009 Demir Çelik Divriği Spor Maç Fikstürü

1.Hafta: Kastamonu Spor-D.Ç Divriği	10.Hafta: D.Ç Divriği-Kastamonu
2.Hafta: D.Ç Divriği-Bulancak Spor	11.Hafta: Bulancak-D.Ç Divriği
3.Hafta: Gümüşhane-D.Ç Divriği	12.Hafta: D.Ç Divriği-Gümüşhane
4.Hafta: D.Ç Divriği-Sürmene	13.Hafta: Sürmene-D.Ç Divriği
5.Hafta: Bafra Bld-D.Ç Divriği	14.Hafta: D.Ç Divriği-Bafra Bld
6.Hafta: D.Ç Divriği-Ank.Demir	15.Hafta: Ank.Demir-D.Ç Divriği
7.Hafta: Ünye Spor-D.Ç Divriği	16.Hafta: D.Ç Divriği-Ünye Spor
8.Hafta: D.Ç Divriği-Araklı Spor	17.Hafta: Araklı Spor-D.Ç Divriği
9.Hafta: Erzincan-D.Ç Divriği	18.Hafta: D.Ç Divriği-Erzincan

Divriği Spor Divriği için önemli bir imkandır

Divriği Spor Kulübüne müdahale edilmeseydi Kulüp Sivas'a taşınacaktı neredeyse. Anlatırmısınız neler oldu?

Ben daha önceki spor kulübünde pasif bir üye idim. Son süreçte Divriği Sporun Sivas'a taşınması meselesi kulüp yönetiminin gündemine gelince oradaki birkaç arkadaş bana telefon açtılar. Divriği Spor Sivas'a götürmek istiyorlar kulübün adı Sivas Divriği Spor olacak, 11 yönetim kurulu üyesinin 8'i Sivas Spordan 3'ü ise Divriği'den belirlenecek, takım bütün maçlarını Sivas'ta oynayacak dediler. Bu Divriği Spor için çok kötü bir şeydir. Divriği için ve Divriğililer için Divriği Sporun kıymeti ve önemi saymakla bitmez. Divriği madem yüksek okulu öğrencilerinin tek spor uğraşısı ve ilgisidir Divriği Spordur. Her hafta Divriği'ye maç için gelen takımlar var, Divriği'de yaşayan gençlerin en büyük aktivitesi Divriği sporun maçlarıdır. Bütün bunlar düşünüldüğü zaman Divriği Sporun Sivas'a taşınması Divriği açısından çok kötü olurdu. Zaten böyle olsaydı takımın Divriği ile ilişkisi bitmiş olacaktı. Belirlenen yöneticiler bir gün Divriği Spor adında değiştirdi. Buna sahip çıkmadık o zaman. Bende hemen devreye girdim. Oradaki arkadaşlara takımın Divriği'de kalması için ne gerekiyorsa yapalım dedim. İlk kongre ertelendi. İkinci kongreye Levent Banallı arkadaşın başkanlığında, benim de As başkanlığında yönetim kurulu üyelikler kısmen yenilenerek Divriği Spor yönetimi yeniden oluştu bu kulüp Divriği'de kaldı. Kongre sürecinden sonra futbolcu transferleri yaptık.

Divriği sporun ekonomik gücü nedir?

Kulübün kasası sıfır. Hiç paramız yok. OYAK-ERDEMİR ekonomik destek sözü verdi, federasyondan bir miktar para alacağız İdd'a'dan bir miktar para gelebilir. Bunların dışında bir paramız yok. Durum böyle ama, Divriği Spor'un da iyi bir imkana kavuştuğu anda, Divriği için çok büyük bir prestij sağlayacağımda düşünmek gerekir. Bugün Türkiye'de 150 tane profesyonel spor kulübü var. Divriği Spor bu 150 spor kulübünden birisi. Bu çok önemlidir. Bugün Türkiye'deki illerin yüzde sekseninde profesyonel futbol takımı yok. Bunu bilerek Divriği Spora sahip çıkmak gerekiyor. Divriği'li iş adamları, sanayiciler ve esnafın Divriği Spor'a sahip çıkmalıdır. Herkes Divriği Spor Divriği'de kalmalı diyor bu güzel, ama bunun için de Divriği Spora destek olmak gerekmez mi? Bugün kulüp hakikaten zor durumda. Bu sezon herkesten bütün Divriğililerden maddi ve manevi destek bekliyoruz. Diyelim ki gıda işi yapan toptancılarımız var Zeytin, Peynir, Reçel, Tereyağı, Sucuk gibi gıdalar gönderebilirler. Ve ya temizlik ürünleri toptancıları gibi esnafımız, futbolcularımıza tesislerimize yardım yapmalarını diye düşünüyorum. Bütün spor kulüpleri futbolcularına 2-3 kamp yaptırdılar biz 1 kamp bile yaptıramadık futbolcularımıza. Parasızlıktan dolayı. Kongremizi geç yaptığımız için futbolcu transferleriniz iyi yapamadık. Transfer ettiğimiz futbolcularımıza paralarını yeteri kadar veremedik. Kulüp yönetimine Divriğili olmayan fakat

kendisini Divriğililerle dayanışmaya adanmış bir Kayseri'li yöneticimiz var sanıyorum.

Bu bizim için çok önemli bir olay. Bir çok Divriğili Divriği Sporun adını dahi bilmezken Kayseri'li olan Hasan Çınar arkadaşımızın bizimle yan yana olması bizleri duygulandırmıştır. Hasan Çınar kuyumculuk yapmaktadır. Şu an kulübümüzde eksik olan iki adet plazma tv, iki futbolcumuzun transfer ücretini ödedi. Kulübün yatak nevresimlerini değiştirdi. Kulübe iki adet Laptop bilgisayar ve çeşitli malzemeler gönderdi. Hasan Çınar arkadaşımızın Divriği'li olmadığı halde Divriği Spora bu kadar ekonomik destek vermesi bütün Divriği'lileri

fazlasıyla memnun etmiştir. Sezon başladı moraliniz nasıl. Beklentileriniz neler?

Bütün olumsuzluklara rağmen çok iyi transferler yaptık, iyi bir takım oluşturduk. İlk hedefimiz 1. dönem takımı play-off'e taşınmak olacak. Bunun dışında bu kısıtlı imkanlarla lig de kalma bile bizim için büyük bir başarıdır. Hedefimiz Play-off'a katılmak olacaktır. Biliyorsunuz Play-off'a katılan takımların maçları iddaya giriyor. Böylelikle iddadan da kulübe parasal kaynak gelmiş olacak. Biz inanarak bu işin içerisine girdik. Bütün Divriğililerden Divriği Spor'a destek olmalarını bekliyoruz. Yönetici

arkadaşlarımız ve kulüp başkanı arkadaşımız çok uyum içerisinde çalışıyor. Başkanımız Levent Ballanlı işini gücünü bıraktı Divriği Spor Kulübü'nün başına geçti. Kendilerine teşekkür ederim. Zaten bütün yönetici arkadaşlarımız işlerini ve imkanlarını bir kenara bırakarak özveri ile kulüp yönetiminde bulunuyorlar bu bile çok güzel bir şey. Biz bu dönem yönetici arkadaşlarımızla elimizi taşın altına koyduk. Takımı Sivas'a teslim etmedik. takım Divriği'de kaldı iyide oldu. Buradan teknik direktörümüzden, futbolcularımıza, kulüp başkanımızdan yönetici arkadaşlarımıza kadar hepsine şunu söylemek istiyorum amacımız Play-Off'a kalıp 2.lige çıkmaktır. Bunun için çaba harcayacağız.

İyi ki Divriği Spor Sivas'a gitmedi. Divriğililer bunu başardı

Kayserili olduğunuzu biliyoruz. Futbolun dostluk ve kardeşlik sporu olduğunu kanıtlarcasına, Divriği Spor Kulübü yönetim kuruluna seçildiniz. Neler hissediyorsunuz?

Divriği Sporun Kulübü'nün Sivas'a gitmemesi için yönetime girdim. Bir Anadolu takımının büyük şehire taşınmasını istemediğim için kulüp yönetimine girdim. Yönetim kurulunda çok sevdiğim arkadaşlarım var. Onlarla aynı kulüp yönetiminde bulunmak benim için mutluluk kaynağıdır. Benim futbola olan ilgimde olduğu için ayrıca bir zevk alıyorum bu ortamdan.

Neler yapıyorsunuz, neler yapacaksınız Divriği spor için? Sezona hazırlıklı giremiyoruz. Kamp yapamadık.

Levent Ballanlı'ya çok güveniyorum. Play-Off'a çıkacağımıza inanıyorum. Futbolcularım buna

Futbolcularımızın başarısı için elimizden geleni yapacağız. Üçüncü ligden düşeceğimiz konusunda bir korku var sanki arkadaşlarımızda. Fakat ben futbolcularımıza antrenörümüzde kulüp yöneticisi arkadaşlarımız da, özellikle kulüp başkanımız

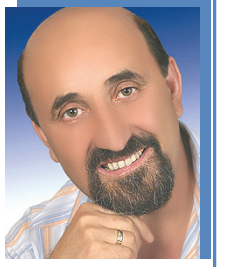
hazır. Kendilerini buna göre hazırlıyorlar zaten. İlk maçımız Kastamonu ile olması bizi zorlayabilir. Çünkü Kastamonu grubumuzun en güçlü takımı. Herşeye rağmen en zorlu takımlarda en kolay takımlarda, bizim için. Hiç bir maça kaybetmek gözüyle çıkmaz, en yenilmez takımlar bile yenilir. Yeter ki futbolcularımız ve yöneticileriniz buna inanarak sahaya çıksınlar. Gerisi kolay. Seyircilerimiz de bir iki sözüm olacak. Ben bir Kayserili olarak Divriği Sporun yanındayım herşeyimle, Divriğililerinde takımlarına sahip çıkmalarını ve maçlara gelmelerini bekliyorum.

EĞİTİM YOLCULUĞU

ATANER YILDIRIM*

ataneryildirim@hotmail.com

Sağlıklı ve mutlu çocuklar yetiştirmek...

Anlamalı , doyumlu, mutlu bir yaşam sürmemizin tohumları çocuklukta bize verilen mesajlarla ekilir. Eğitim de çocuklarımıza bir mesaj verme şeklidir. Eylül ayında okullarımız açılıyor. Elverir ki, bu eğitim sürecinde çocuklarımıza sağlıklı mesajlar verip , onları sağlıklı, mutlu, özgüveni ve özsaygısı yüksek çocuklar yetiştirelim. Eğer çocukluğumuzda bize sağlıksız eğitim ve sağlıksız mesajlar verilmişse , yeterince ilgi ve sevgi bulamamışsak, sağlıksız bir ailede, koşullu bir sevgiyle yetiştirmişsek gelecek yıllarda mutluluğa başarılı olmamız oldukça zorlaşacaktır. Birbirine değer veren , birbirini koşulsuz seven , birbirini empatiyle dinleyen , birbirini yargılamadan suçlamadan açık iletişim kuran ailelerde mutlu ve sağlıklı insan yetiştirmek çok daha kolaydır. Aynı yöntem okullarımız için de geçerlidir. Bugünkü kişiliğimiz, davranış kalıplarımız, çocukluğumuzda aldığımız mesajların ve eğitimin bir sonucudur. Mutlu , özgür ve sağlıklı bir ulus oluşturmak yarınlarındaki güzel günleri sağlamanın yolu "Çocuk" kavramına verdiğimiz önemden geçer. Abdülhak Hamit'in dediği gibi; Kim demiş çocuk küçük bir şeydir.

Belki de bir çocuk en büyük bir şeydir. Çocuğun kişiliği önce ailede sonra da okulda oluşur. Bu bakımdan bir örnekle anne-çocuk iletişimini ele alalım ve bir annenin çocuğuna verdiği mesajlarla ait olma yada birey olma yönünde çocuğun nasıl etkilendiğini görelim. Burada çocuğun içinde yetiştiği aileyi biçimleyen kültürü ve o kültürün niyetliliğini gözardı etmeyelim. Yemek saati geldiğinde anne çocuğuna 'Yemeğini ye' der. Çocuk kendi bedeninden gelen bilgilere ve varoluşuna dayanarak 'Anne aç değilim' der. Bu noktada anne ile çocuk arasında ait olma ve birey olma yönünden çok önemli ve kritik bir etkileşim söz konusudur. 'Öyle mi yavrum peki o zaman şimdi yemek yemene gerek yoktur , ancak acıkınca bana söylersin' Böyle bir davranış seçmiş olan anne çocuğuna şu mesajları vermiş olacaktır.

1-Sen acıkip acıkmadığını bilebilirsin.
2-Sen kendi durumunla ilgili karar verebilirsin ve ben o kararına saygı duyarım.
3-Senin kendinle ilgili konularda karar verebilirsin gücün ve yetkin var.
4-Benim söz hakkım olduğu kadar senin de söz hakkın var.
5-Aramızda bir sorun çıkarsa bunu birlikte konuşarak çözebiliriz.
6-Senin görüşlerine değer veriyorum. Çünkü sana değer veriyorum. Bu mesaj kuşkusuz çocuğun kendi kendine güvenmesini sağlar. Çocuğu değerli kılar ve ileri ki yaşamında çocuğun daha başarılı ve mutlu olmasını sağlar. Anne yemek yemek istemeyen çocuğuna şöyle de diyebilirdi (Ne yazık ki pratikte uygulanan bu) 'Karnın aç. Yemek yemeden dışarı çıkmama oyun oynamana izin vermem. Bu yemeği yemek zorundasın' Bu davranış biçimini benimseyen anne çocuğuna şu mesajları sezgi yoluyla vermiş olacaktır.

1-Sen acıkip acıkmadığını bilemezsin
2-Sen başkasının ne dediğine kendinin ne düşündüğünden daha fazla önem vermelisin
3-Senin kendinle ilgili karar verme gücün yok.
4-Aramızda bir sorun çıkarsa o sorunu ancak ben çözebilirim.
5-Ben ne dersem o olur çünkü benim söz hakkım var fakat senin söz hakkın yok.
6-Düşüncelerine değer vermiyorum. Çünkü sana değer vermiyorum. Bu noktada çocuk kendine ve çevreye güvenini kaybeder. Özgürleşmesi durur . Kendi fikirlerini geri plana atıp daima insanların fikirlerini daha çok önemseyip yaşamının hiçbir döneminde 'Kendi' olamaz Yaşamın sonraki yıllarda sosyal rollerinin tutsağı olur. Rollerin egemen olduğu bir yaşamda ise kişinin öz'ü geri plana itilir. Bu süreçte para, mal, mülk , ün insanın yaşamının odak noktası olur. Bu noktadan sonra kişi sağlıksızlaşır. Yaşamın gerçeklerinden kopar kişi "birey" leşemez, sürünün bir parçası olur. Yaşamıyla ilgili seçimleri ve kararları başkalarına bırakır. "Baba bizi kurtar" psikolojisi içine girer ve hep edilgendir. Olayların öznesi değil, nesnesidir. Suskundur, dolayısıyla küskündür. Davranışlarını arabesek kültürü belirler. Kader kurbanı ve acizdir. Sonra da bir torba kömüre, bir paket nohuta "oy"unu satar. Çocuk yetiştirmek bu bakımdan çok önemlidir. İsvç Başbakanı Inger Berganson başbakanlıktan istifa edince, neden istifa ettiği, sorulduğunda "Artık çocuğumla ilgilenemedim, ona daha çok zaman ayıracam" gerekçesini öne sürerek bir anlamda elinin tersiyle ünnü ve gücü geri itebilmektedir. Çocuğun dünyasıyla ilgili en çarpıcı gerçeği Lübnanlı ozan Khalil Gibran şirileştirmiştir: Sizin diye bildiğiniz evlatlar gerçekten sizin değildirler. Onlar kendini özyözen hayatın oğulları ve kızlarıdır. Sizler aracılığı ile dünyaya gelmişlerdir. Ama sizden değillerdir. Sizlerin yanındadırlar ama sizden değillerdir. Onlara sevginizi verebilirsiniz ama düşüncelerinizi asla. Çünkü onların kendi düşünceleri vardır. Onların vücutlarını çalabilmemiz ama ruhlarını asla. Çünkü onların ruhları geleceğin sarayında oturur. Ve sizler düşlerinizde bile orayı ziyaret edemezsiniz. Kendinizi onlara benzetmeye çalışmayın hiç. Çünkü hayat ne geriye gider, ne de geçmişle ilgilenir. Peki biz bugün çocuklarımıza karşı sorumluluklarımızı yerine getirebiliyor muyuz ? Neden çocukları yeterince dinlemiyoruz ? Beklentilerimize uymadıkları zaman niçin onlara bağırıp çağırıyoruz ? Neden onlardan yaşlarından büyük davranışlar bekliyoruz ? Çocuklara çocukluklarını yaşayabilecekleri ortamları yaratabiliyor muyuz ? Çocuğun konuşma hakkına saygı duyuyor muyuz ? Unutmayalım, kişinin şimdi ki umidi gelecekteki gücünün temelidir. Geleceğin Türkiye'sini ise iyi yetişmiş, donanımlı çocuklar gerçekleştirir. Yıllar öncesinden büyük ozan Nazım Hikmet de bunu müjdelmiştir. GÜZEL GÜNLER GÖRECEĞİZ ÇOCUKLAR !

Yıldırım Dil Kursları Kurucu Müdürü

FIDIL
AĞAÇ MAMÜLLERİ
SAN. ve TİC. LTD. ŞTİ.

Kapı Paneli

Sunta

Suntalam

MDF

MDF Lam

Medekap

Profil

Org. San. Böl. Keresteciler Sitesi. 8. Sok. No: 10-12
İkitelli/İst. Tel: 0212. 670 00 63-64 Fax: 0212. 670 00 98

MUHARREM YAĞBASAN
muharrem.yagbasan@gmail.com

Yeraltı zenginliğimizden yararlandık'mı

Yeraltı zenginliklerimiz açısından Divriği'miz en zengin ilçeler arasındadır.Ancak Divriği bundan yeteri kadar yararlanıyor mu? Türkiye, demir cevheri rezervlerinin en az % 40'ını bünyesinde bulunduruyor.1938 yılından beri de ihtihsal ediyor. Ne yazık ki Divriği,ilçe olarak ihtihsal edilen madenlerden yeteri kadar yararlanamıyor.Her nedense hiçbir dönemde payına düşeni alamamıştır.Bu başarısızlık neden kaynaklanmaktadır? Başarısızlık hem kurum ve şirket yöneticilerinden hem yerel yöneticilerin inisiyatifsizliğinden kaynaklanmaktadır.Bunu birkaç somut örnekle açıklayayım.Ben 1970'li yıllarda Demir-Çelik İşletmeleri'nde çalıştım.Daha sonra 1984'ten 1999 Nisan'ına kadar yerel yönetimin sorumluluğunu üstlendim. 1970'li yıllarda Div-Pelet Tesislerinin kurulması aşamasında çok sayıda şirket vardı. Bu şirketlerin birçoğu Divriği'den kazandıkları paralarla devleştiler.Yurdun birçok yerlerinde hatırı sayılır yatırımlar yaparak gelirlerine gelir kattılar.Ancak Divriği'ye gerekli katkıyı sağlamadılar. Bunda hem yerel yönetimlerimizin hem de halkımızın kusuru bulunmaktadır.Yerel yöneticilerimiz bu şirketlerle iyi ilişkiler kurmak suretiyle İlçe içinde yapılacak hizmetlerin birçoğunu yapabilirlerdi.Ne yazık ki ufak tefek bireysel çıkarlara feda ederek sözü edilen hizmetleri yaptırmadılar.O dönemlerde Karabük Demir Çelik küçük bir köy olan Karabük'ü,Şafranbolu'yu geliştirdi.Neticede Karabük'ü il yaptı.Keza Ereğli Demir Çelik Ereğli'yi ihya etti.İskenderun Demir Çelik İskenderun'u ve yöreyi geliştirdi.Bu somut örneklerden bakıyoruz ki Divriği'miz yeteri kadar yararlanamamıştır. Divriği'de bu olanaklar halen mevcut olduğu halde yerel yönetimin hantal ve vurdum duymaz tutumu nedeniyle bu olanaklardan yararlanılamamaktadır.Yerel yönetimler kaynak yaratarak hizmetleri üst seviyelere taşırlar.Biz ne yapıyoruz mevcut kaynaklara yenilerini katacağımıza kaynakları yok ediyoruz. Örneğin;kurduğumuz Akaryakıt İstasyonu'nu geliştireceğimize kapı ve pencerelerini tenekeyle kapatarak atıl hale getiriyoruz.Bu hiçbir zaman kabul edilemez bir sorumsuzluk örneğidir. Divriği'mizin maden rezervleri bakımından zengin olduğunu yazımızın başında belirtmiştik.Bundan yola çıkarak şu anda Divriği'de maden üreten kaç şirket var diye sorduğumda 16 şirketin demir,krom,manganez,kömür vb. üretmekte olduğunu söylediler.Bunlardan nasıl faydalanıyoruz diye sordum.Şirketler yöreden yeterli olmasa da işçi alıp çalıştırıyorlar,ayrıca gıda alışverişlerini esnafımızdan yapıyorlar.Bu da katkıdır diye cevapladılar.Elbette bu katkıdır.Ancak yeterli midir? Bu arada doğanın dengesini bozma,çevreye zarar verme,çevreyi kirlenme gibi hususlar göz önüne alındığında faydası devde kulak seviyesinde kalmaktadır. Şirketler çok yüksek miktarlarda akaryakıt tüketiyorlar.Bu ihtiyaçlarını nereden sağlıyorlar?Birkaçının Kangal İlçesi'nden ve diğer yerlerden karşıladıklarını öğrendim.Peki Belediyenin büyük özveri ve çabaları ile gerçekleştirdiği Akaryakıt İstasyonu kapatılacağına hem kendi ihtiyacını karşılasa hem de şirketlerin akaryakıtı verdiği büyük miktarlardaki paralardan payına düşeni alsa idi.Buradan gelen kaynakla İlçemizin gereksinimleri karşılanıp yatırımlar gerçekleştirse idi.Insanlar mutsuz mu olurdu? Yukarıda saydığımız nedenlerle bile bu yönetimin değiştirilmesi bir zorunluluk haline gelmiştir.Önümüzdeki yerel yönetim seçimlerinde bizim görüş ve düşüncemizdeki yönetim iş başına gelecek ve ilk hamlede Akaryakıt İstasyonu faaliyete geçirilecektir.İlçede yaşayan halkımızın öncelikle su vb. hayati ihtiyaçları bir an önce karşılanarak daha mutlu yaşanabilir bir Divriği yaratılmaya çalışılacaktır.

Başarmak sporun doğasında var

Sizi kısaca tanıyalım isterseniz?
1965 Ağın Gözecik doğumluyum. Evliyim bir oğlum bir kızım var.Oğlum Arda şu anda Keçiören Gücü Spor takımında oynuyor. Kızım Ayça ise 10 yaşında oda sporla uğraşıyor ama karar veremedi sesi güzel Çamşılılı ya türkücü yaparız belki.Spor hayatıma 8 yaşında doğuşla başladım.18 yaşında futbola eğilimim biraz artınca amatör kümede oynamaya başladım. Futbolu amatör olarak oynadım.Anadolu Üniversitesi İktisat Bölümünün 3.sınıfından ayrıldım. İstemediğim bir bölümdü onun için 3.sınıftan ayrıldım ve vatani görevimi yaptım. Ege Ordusunun Karagücü takımında yer aldım. Askerden sonra Gazi Üniversitesi Beden Eğitimi Bölümünü'ne başladım. Futbol antrenörlüğüne Şekerspor kulübünün altyapısında başladım. Ve orada antrenörlük planlarım öne çıktı.Yani iyi bir futbol antrenörü olmak istedim. Çünkü yeni yeni gelişmeleri takip ediyordun1995 senesinde okulu bitirdiğimde öğretmen olmak istemedim, ben futbol antrenörlüğünü hep düşündüm , en ileri seviyede olmak istiyordum.
Peki isteklerinizi yerine getirebildiniz' mi?
1997 senesine kadar Şekerspor'da altyapı antrenörü olarak görev yaptım. 1997-1998 sezonu profesyonel antrenörlüğüm başladı. Bu dönem Ankara 2.amatör kümesinde Varlıksporla çalıştım ve aynı sezon 1.amatöre çıktık. 1998-1999 sezonu Petrolofisi spor altyapısında çalıştım. 1999-2000 sezonu Ankara 1.amatör küme takımı Et-Balık Spor ile anlaştım ve o sezon 3.lig terfi maçlarına katıldık

İşitme Engelliler Teknik Drektörü: ALİ METİN

namağlup olarak ama terfi maçlarından 3.lige çıkamadık 2000-2001 sezonu 3.ligde ASKİspor ile anlaştım. 2001-2003 sezonu yani iki sezon Şekerspor'da yardımcı antrenörlük yaptım.Bu arada da ilk Meclis Spor takımı kurduğum ve milletvekillerimizden iyi bir ekip kurarak uluslararası turnuvalara katıldık. Ayrıca Ankara Futbol Ceza kuruluunda 8 sene üyelğini yaptım.1996 -2002 seneleri.
Sizi Demir Çelik Divriği Spor'dan da tanıyoruz. Biraz bahsedermisiniz?
2003-2005 sezonunun da memlekimin takımı D.Ç.Divriğişpor'la anlaştım.Benim için çok önemli bir görevdi bu ve istediğim şeyleride orda yaptım.Ve bu dönemde Teknikdirektörlük kursuna giderek başarıyla bitirerek teknik direktör oldum. Hayatımın en güzel dönemi buydu. Çok fedekarlık yaptım.

İşimden ayrıldım ,ailemi ihmal ettim sadece memleketimizin takımı için. Ama vicdanen rahatım ilk sezon doğu grubunda 4.sırada bitirdik ligi. Yaş ortalaması 20 olan bir takım yaratıkt. Ve o sezon ilk defa Divriğişpor para kazandı futbolcu satarak. 2004-2005 sezonunda yine genç bir takım oluşturduk ama devre arasında takımda iyi gitmesine rağmen çeşitli nedenlerden dolayı ayrıldım.
Tekrar Ankara'ya döndünüz, Bu sefer işitme engellilerle başarıyı yakaladınız? Ankara dönüşünde İşitme Engelliler Spor Federasyonu Başkanı Oktay Aktaş beni göreve çağırdı, Millî takım için tereddütsüz kabul ettim. Çünkü milli bir görevdi. Ve enterasan bir görev çünkü seni duymayan bir grupla çalışacaktım. Futbol ligleri vardı her hafta bir şehre gidiyordum. Ligleri seyrederek futbolcu seçiyordum. İlk maçımızı Güney Kıbrıs ile oynadık.

BAĞDAT Baharat

hayata lezzet katan tat...

Bağdat Baharatları Yağbasan Köyündendir.

bağdat pul biber

Çiftçimizin Ziraat Mühendisleri kontürolünde eğitilerek en kaliteli ürünleri yetiştirmesine özen gösteren kurulumuz, tarladan ürünleri toplayıp, Kahramanmaraş'ın Türkoğlu İlçesinde kurulu Türkiye'nin ve Ortadoğu'nun en modern tesislerinde mikrobiyolojik ve fiziksel işlemlerden geçtikten sonra otomasyona dayalı steril bir ortamda paketlenerek tüketiciye ulaştırılır.

BAĞDAT BAHARATLARI GIDA SAN. ve TİC. LTD. ŞTİ.
Organize Sanayi Bölgesi Orhan Işık Bulvarı No: 12
06935 Sincan/ANKARA • Tel: (0312) 267 01 60 pbx
www.bagdatbaharat.com.tr

Pul Biber

paprika tozu ve toz toz paprika tozu

YSM

Kağıtçılık ve Temizlik Ürünleri

- ✧ Havlular
- ✧ Tuvalet Kağıtları
- ✧ Peçeteler
- ✧ İçten Çekmeli Havlu Kağıt
- ✧ Jumbo Tuvalet Kağıdı
- ✧ Dispanser Z Katlama
- ✧ Sıvı Temizlik Ürünleri
- ✧ Dispanser Peçete

profesyonel hijyen ürünleri

Öz Ankara Toptancılar Sitesi 2. Blok No: 72
Macunköy Gımat 06370 ANKARA
Tel: (0312) 397 45 78 Pbx • Faks: 397 45 82
www.ysmkagitcilik.com.tr